

Univerzita Pardubice

Fakulta filozofická

Učitel tvůrčího psaní René Nekuda

Nikola Davidová

Bakalářská práce

2018

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Nikola Davidová**
Osobní číslo: **H15188**
Studijní program: **B7105 Historické vědy**
Studijní obor: **Historicko-literární studia**
Název tématu: **Učitel tvůrčího psaní René Nekuda**
Zadávající katedra: **Katedra literární kultury a slavistiky**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Analýza metodologického pojetí a konkrétních metod tvůrčího psaní v podání René Nekudy se zaměřením na obsah, strukturu a marketing jeho veřejných kurzů, publikačních aktivit a mediální prezentace. Nekudovo působení v uvedených rolích bude zároveň chápáno v kontextu současné české literární kultury, respektive kultury tvůrčího psaní.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam odborné literatury:

Webové stránky René Nekudy, jeho facebookový profil a twitterový účet.
BRYIFIELDOVÁ, Celie: Jak napsat bestseller. Tajemství úspěšného psaní, Praha 2007.

FIALOVÁ, Alena (ed.). V souřadnicích mnohosti. Česká literatura první dekády 21. století v souvislostech a interpretacích, Praha, 2014.

DOČEKALOVÁ, Markéta: Tvůrčí psaní pro každého, Praha 2006, včetně dalších dílů (1-3).

FIŠER, Zbyněk: Tvůrčí psaní. Malá učebnice technik tvůrčího psaní. Brno 2001.

FIŠER, Zbyněk (ed.): Tvůrčí psaní - klíčová kompetence na vysoké škole, Brno 2005.

FIŠER, Zbyněk, HAVLÍK, Vladimír, HORÁČEK, Radek: Slovem akcí obrazem. Příspěvky k interdisciplinarnitě tvůrčího procesu, Brno 2010.

FIŠER, Zbyněk a kolektiv: Tvůrčí psaní v literární výchově jako nástroj poznávání, Brno 2012.

MALÝ, Radek (ed.): Metody výuky tvůrčího psaní aneb Jak se v Česku učí psát. Praha 2013.

PIORECKÝ, Karel. Česká literatura a nová média. Praha, 2016.

RYANOVÁ, Marie-Laure. Narativ jako virtuální realita. Imerze a interaktivita v literatuře a elektronických médiích, Praha 2015.

STUDENÝ, Jiří: Dramata jazyka. Teorie literatury a praxe tvůrčího psaní. Červený Kostelec 2010.

Příhlédnuto bude rovněž k dosud obhájeným bakalářským pracím na téma tvůrčího psaní, např. Jana Orlová, Přemysl Krejčík aj.

Vedoucí bakalářské práce:

Mgr. Jiří Studený, Ph.D.

Katedra literární kultury a slavistiky

Datum zadání bakalářské práce: **30. dubna 2017**

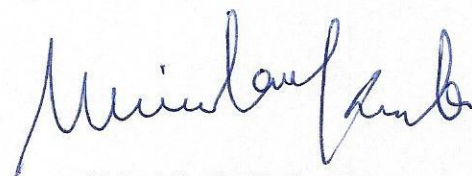
Termín odevzdání bakalářské práce: **31. března 2018**

prof. PhDr. Karel Rýdl, CSc.
děkan

L.S.

PhDr. Miroslav Kouba, Ph.D.
vedoucí katedry

V Pardubicích dne 30. listopadu 2017

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracovala samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využila, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byla jsem seznámena s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v Univerzitní knihovně.

V Kutné Hoře dne

Nikola Davidová

Poděkování

Tímto bych ráda poděkovala především vedoucímu své bakalářské práce Mgr. Jiřímu Studenému, Ph.D., za cenné rady, vstřícnost při konzultacích a čas, strávený nad mou prací. Dále bych ráda poděkovala Renému Nekudovi, za poskytnutí textů a příruček.

Anotace

Předkládaná bakalářská práce se zaměřuje na obraz Reného Nekudy, současného učitele tvůrčího psaní. První část poukazuje na stručnou historii týkající se tohoto oboru.

V následujících částech je představen René Nekuda. Jsou popsána jeho díla. Dále jsou zde představeny kurzy, které jsou placené a oproti tomu jsou postaveny kurzy online. Samostatná kapitola se věnuje i novince, kterou Nekuda představil v roce 2018, jedná se audiokurz tvůrčího psaní. V neposlední řadě je zde zmíněn Nekudův marketing a propagace, která úzce souvisí s jeho sociálními sítěmi, na kterých je velmi aktivní. Velký čas věnuje i své webové stránce, kterou si tvoří sám.

Klíčová slova

Nekuda René, učitel tvůrčího psaní, webové stránky, kurzy tvůrčího psaní

Title

Creative Writing Teacher René Nekuda

Annotation

This bachelor thesis focuses on the image of René Nekuda, a contemporary teacher of creative writing. The first part shows a brief history of this field. The following sections introduce René Nekuda. His works are described here. Courses are also introduced here which are paid courses, versus courses designed to be online. A separate chapter deals with a novelty which Nekuda introduced in 2018, it is an audiocourse of creative writing. Finally, there is mentioned Nekud's marketing and promotion, which is closely related to his social networks, where he is very active.

Key words

Nekuda René, Creative Writing Teacher, Website, Creative Writing Courses

OBSAH

ÚVOD	1
1 HISTORIE TVŮRČÍHO PSANÍ	3
1.1 HISTORIE TVŮRČÍHO PSANÍ V USA	3
1.2 HISTORIE TVŮRČÍHO PSANÍ V NĚMECKU	3
1.3 HISTORIE TVŮRČÍHO PSANÍ V ČESKÉ REPUBLICE	4
1.4 CO JE TVŮRČÍ PSANÍ.....	6
2 RENÉ NEKUDA	8
2.1 ŽIVOT	8
2.2 DÍLO RENÉHO NEKUDY	9
2.2.1 Kniha Ti, kteří kradou mango	9
2.2.2 Malá cvičebnice tvůrčího psaní.....	11
2.2.3 Učím se dívat: Inspirativní příručka, která potrénuje vaši múzu	11
2.2.4 Dialog – seznamte se!	13
2.2.5 Příručka dobrého psaní.....	14
2.2.6 Kontrolní seznamy otázek pro spisovatele.....	15
2.3 SHRNUTÍ.....	16
3 KREATIVNÍ ZÁPISNÍK	18
3.1 RECENZE/OHLASY	18
3.2 METODY V KNIZE KREATIVNÍ ZÁPISNÍK.....	19
3.3 RENÉ NEKUDA A SOUČASNÝ LITERÁRNÍ KONTEXT	21
4 SOCIÁLNÍ SÍŤ RENÉHO NEKUDY	22
4.1 WEBOVÁ STRÁNKA RENÉHO NEKUDY	23
4.2 TWITTER.....	24
4.3 FACEBOOK.....	24
4.4 INSTAGRAM	25
4.5 RENÉ NEKUDA A PROPAGACE, MARKETING A MÉDIA	25
5 KURZY RENÉHO NEKUDY	27
5.1 ONLINE KURZY	29
5.1.1 3 měsíce inspirace zdarma.....	31
5.1.2 Kurz: Jak napsat knihu	32
5.1.3 Rozšiřovač slovní zásoby	35
5.2 POVÍDKÁŘ A PŘÍBĚHOVAČ	35

5.3	HODNOCENÍ KURZŮ RENÉHO NEKUDY	37
6	KNIHA HAKUNA MATATA	39
6.1	DOTAZNÍKY	39
6.2	PROJEKT HAKUNA MATATA	40
7	KNIHA ROK ČTYŘ.....	42
8	TAJEMSTVÍ PŘÍBĚHŮ: UNIKÁTNÍ AUDIO KURZ TVŮRČÍHO PSANÍ	44
8.1	JEDNOTLIVÉ LEKCE AUDIOKURZU	44
8.2	HODNOCENÍ AUDIOKURZU	47
8.3	PŘEKVAPENÍ	48
ZÁVĚR.....		49
POUŽITÁ LITERATURA		52
SEZNAM OBRÁZKŮ.....		60
SUMMARY.....		61

ÚVOD

Tvůrčí psaní se v našich podmínkách rozvíjí po dobu již několika let. Lze hovořit o devadesátých letech dvacátého století. Tento obor hledal své místo dlouhou dobu, avšak ani nyní není, dle mého názoru, bráno natolik vážně, na kolik si zaslouží. I to je jeden z důvodů, proč jsem si zvolila tuto bakalářskou práci, a to je ukázání toho, že si tvůrčí psaní zaslouhuje více pozornosti. Bakalářská práce se zabývá tvůrčím psaním, avšak ne do úplné hloubky. Je zaměřena především na metody a konkrétní osobnost spojenou s tvůrčím psaním – René Nekudu. Nekuda je současný učitel tvůrčího psaní a vedoucí kurzů.

Samotná práce je uvedena první kapitolou, ta se zabývá stručnou historií tvůrčího psaní, jedná se o historii v USA, Německu a České republice. Na to naváží otázkou, co je to tvůrčí psaní a jak je na něj nahlíženo. Jednotlivé definice ukáží na několika autorech, a to například Markétě Dočekalové, Zbyňka Fišera nebo samotném Nekudovi.

Druhá kapitola se věnuje hlavnímu tématu této práce, a to je osobnost Reného Nekudy. Nejprve začnu s životopisnými informacemi, které jsou důležité pro jeho nynější práci. To, jak se k tvůrčímu psaní dostal. Představím ho jako učitele tvůrčího psaní a vedoucího kurzů spojených s tímto odvětvím. Poté analyzuji jeho díla. Budu se věnovat tomu, na co se knihy zaměřují, co čtenáři poskytují, nebo jaké metody v nich autor využívá. Tento autor má na kontě již několik knih. *Příručka dobrého psaní; Ti, kteří kradou mango; Malá cvičebnice tvůrčího psaní; Učím se dívat: Inspirativní příručka, která potrénuje vaši múzu; Instantní životy; Máváme labutím; Dialog, seznamte se!; Hakuna Matata; Kontrolní seznamy otázek pro spisovatele; Kreativní deník; Rok čtyř.*

Podrobný rozbor uvedu v souvislosti s knihami: *Kreativního zápisníku; Kontrolních seznamů otázek pro spisovatele; Učím se dívat: Inspirativní příručka, která potrénuje vaši múzu; Dialog – Seznamte se!; Malá cvičebnice tvůrčího psaní; Příručka dobrého psaní.* Nejde ale o standardní knižní publikace, ve většině případech se jedná o publikace, které jsou přístupné na webových stránkách Nekudy. Výjimkou je dílo *Kreativní zápisník*, ten lze zakoupit i v klasické podobě tištěné knihy. Vybrala jsem tyto knihy, protože si myslím, že každá kniha zastupuje jinou část. Lze tedy ukázat, jak v jednotlivých částech Nekuda postupuje, ať už se jedná o trénování kreativity, psaní dialogů nebo tipů pro zlepšení psaní.

Samostatnou kapitolu věnuji knize *Kreativní zápisník*, která je neodmyslitelnou součástí práce Nekudy. V této části, kdy jsou analyzovány knihy a příručky Nekudy, mohu využít knihu Zbyňka Fišera, *Malá učebnice technik tvůrčího psaní*. Autor se zde věnuje cvičením pro tvůrčí psaní a pojmenovává je. Lze se tedy zabývat i tím, zda Nekudy cvičení odpovídají názvům

Fišera, nebo ne. Z knih, které René Nekuda nenapsal, ale stál při jejich zrodu nebo psaní těchto děl vedl, se budu věnovat knihám *Rok čtyř* a *Hakuna Matata*. Tyto práce jsou pro rozbor velice zajímavé, protože se v nich objevují neobvyklé postupy, a tak stojí za to je analyzovat.

Dále se budu věnovat souhrnu placených kurzů, ale z větší části se budu věnovat online kurzům, které Nekuda poskytuje zdarma. Zapojím zde své vlastní poznatky, jelikož jsem si většinu online kurzů, o kterých se zmiňuji, vyzkoušela. Také představím jeho kurzy tvůrčího psaní ve spojitosti s propagací a sociálními sítěmi. Do této části zařadím Nekudovu webovou stránku, Twitter, Facebook a Instagram.

Pokud se jedná o obor tvůrčí psaní, je s ním spojeno hned několik jmen, avšak každý autor toto téma pojímá jiným způsobem. Jedná se o autorku Markétu Dočekalovou, Danielu Fischerovou, Zdeňka Fišera či Jiřího Studeného. V poslední části se pokusím tyto osobnosti představit a zařadit je do současného literárního kontextu, konkrétně do kontextu spojeného s tvůrčím psaním.

V závěru bych tedy ráda zrekapitulovala poznatky, které jsem získala v průběhu psaní bakalářské práce. Dále bych poukázala na vývoj Nekudy, jak se postupně proměňovala jeho díla či kurzy. Pokusím se také odpovědět na to, jestli si Nekuda myslí, zda se tvůrčí psaní dá naučit. Zmíním také úspěšnost jeho kurzů v souvislosti s vydanými knihami jeho žáků. Cílem bakalářské práce je tedy analyzovat a shrnout Nekudovy metody a texty.

1 HISTORIE TVŮRČÍHO PSANÍ

1.1 Historie tvůrčího psaní v USA

Počátky samotného tvůrčího psaní lze najít v New Yorku, je to proto, že se zde konal první seminář spojený s touto disciplínou. Tento seminář byl uskutečněn v roce 1909. Postupně se na škole v Iowa City zvýšil zájem o obor, který byl úzce spjatý s tvůrčím psaním. Tato disciplína se vyhoupla po druhé světové válce, a tak se rozšířila i do ostatních univerzit, například do columbijské, stanfordské, iowské nebo do univerzity Johnse Hokinse. Ve Spojených státech amerických, v nynější době, zájem o tento obor stále roste až do takové míry, že bylo nutné zavést přijímací zkoušky. Studenti se nevyhnou diskuzím, které se týkají jejich prací, diskuze na svých kurzech využívá i René Nekuda.¹ USA přineslo populární pojmy, které se využívají i u nás. Je to například brainstorming. Znamená to „...*cílené, podněcované produkování myšlenek, které přinesou nový pohled na problém a umožní jeho optimální řešení.*”² Nebo synektika, kdy „*jde opět o metodu týmového tvůrčího myšlení a vymýšlení, na niž jsou stáli účastníci(členové) synektické skupiny připravování odborným školením a tréninkem nejen ve svých vědeckých specializacích, ale i v základech věd přírodních, technických, společenských, ekonomických a v psychologii.*”³ Pokud ale hovoříme o vyučování v USA, je nutné připomenout, že se nejedná jen o samotnou výuku ve školách, ale je zde i možnost docházet na samostatné kurzy, které jsou zde využívány i jako prostředek doučování pro studenty na začátku jejich studia.⁴

1.2 Historie tvůrčího psaní v Německu

Ve spojení s historií tvůrčího psaní se ale nejedná jen o USA, můžeme nahlédnout například i do historie v Německu z důvodu blízkého středoevropského kontextu. Zde se v osmdesátých letech dvacátého století rozmnožily laické kurzy, které byly spojeny s tímto odvětvím. Vedoucí kurzů se zabývali nejen orientací na literaturu, ale sledovali i terapeutické cíle. V prvním případě bylo v popředí psaní autobiografické, v druhém se dostávaly ke slovu

---

¹ FIŠER, Zbyněk. *Tvůrčí psaní: malá učebnice technik tvůrčího psaní*. Brno: Paido, 2001. Edice pedagogické literatury, s. 23.

² Tamtéž, s. 65.

³ Tamtéž, s. 68.

⁴ Tamtéž, s. 23-24.

skupiny, stojící na okraji společnosti. Jednalo se o autentické názory a pocity zástupců nepřizpůsobivého myšlení.⁵

1.3 Historie tvůrčího psaní v České republice

Pokud se jedná o Českou republiku, tvůrčí psaní se začíná prosazovat jako samostatný obor až v devadesátých letech dvacátého století. Důležitým mezníkem je rok 1994, kdy Zbyněk Fišer se Zdeňkem Kožmínem zahájili první kurz týkající se tvůrčího psaní, ten se konal na filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně.⁶

Zpočátku se tedy ale nejedná o nějaké masivní vyučování, kterého se zúčastňují stovky lidí, ale jde spíše o ojedinělé kurzy, nejčastěji v akademickém prostředí. Pokud se jednalo o psaní jako takové, bylo spojováno s výukou slohu, nebo s tím, když někdo získával zkušenosti s překladem textu.⁷ U některých překladů autor musel vynaložit kreativitu, proto bylo řemeslo tvůrčího psaní také důležité.

Vysvětlení pojmu tvůrčí psaní, se nevyhýbá ani Zdeněk Fišer ve své knize *Tvůrčí psaní: malá učebnice tvůrčího psaní*, kdy říká: „Vymezit pojem tvůrčí psaní znamená zabývat se nejprve pojmem tvořivosti a tvůrčí osobnosti... Vymezit pojem je obtížné ovšem i proto, že tvůrčí psaní označuje jak učební předmět, ve kterém se student učí získat patřičné dovednosti potřebné k tvorbě textů, tak i učební médium, soubor didaktických metod a technik vytvořených ke stejnému cíli; důležitý je i význam tvůrčího psaní z hlediska formování osobnosti.”⁸ Zde jasně vidíme, že tvůrčí psaní nemusí být jen zábavou, jak je mnohdy bráno, ale slouží i k rozvíjení obrazotvornosti, kreativity nebo výše zmíněné tvořivosti.

Otázkou kreativity se zabývá John S. Dacey a Kathleen H. Lennon ve své knize *Kreativita*⁹. Kniha odpovídá na otázky, jak poznat člověka, který je kreativní, nebo jestli existuje něco, jako předpoklady, které musí člověk mít.¹⁰

Další problém v osamostatnění oboru tvůrčího psaní nastává ve chvíli, kdy je tato disciplína srovnávaná se slohem a didaktikou a nestojí tak zcela samostatně. Z mého pohledu

---

⁵ FIŠER, Zbyněk. *Tvůrčí psaní: malá učebnice technik tvůrčího psaní*. Brno: Paido, 2001. Edice pedagogické literatury.

⁶ FIŠER, Zbyněk. *Tvůrčí psaní - klíčová kompetence na vysoké škole: sborník příspěvků z mezinárodní konference uskutečněné ve dnech 21. až 23. října 2005 na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně*. Brno: Doplněk, 2005, s. 13.

⁷ FIŠER, Zbyněk. *Tvůrčí psaní: malá učebnice technik tvůrčího psaní*. Brno: Paido, 2001. Edice pedagogické literatury, s. 29-30.

⁸ Tamtéž, s. 9.

⁹ DACEY, John S., Kathleen LENNON - Lisa B. FIORE. *Kreativita: [souhra biologických, psychologických a sociálních faktorů]*. Vyd. 1. čes. Praha: Grada, 2000. Psyché (Grada),

¹⁰ Tamtéž, s. 13.

sám Nekuda tyto obory ve svých cvičeních kombinuje. I když si dovolím tvrdit, že není tvůrčí psaní totéž, co sloh, musím souhlasit s tím, co říká Marie Čechová v knize Zbyňka Fišera *Tvůrčí psaní: malá učebnice tvůrčího psaní*. Čechová zde hovoří o tom, že sloh podněcuje obrazotvornost, fantazii a tvořivou aktivitu.¹¹ To mají sloh i tvůrčí psaní společné. Avšak, myslím si, že tvůrčí psaní je bohatší oproti slohu nebo didaktice. Sloh je totiž vyučován především na základních a středních školách, tudíž na nějaké rozvinutější metody nezbývá čas.

To vše je nezbytnou součástí kurzů Reného Nekudy. Ten pracuje se všemi těmito prvky. Ve svých seminářích uplatňuje diskuze, ty jsou jistě spojené i s kritickou zpětnou vazbou, ať už od ostatních účastníků nebo od něj samotného. Dále se jeho kurzy neobejdou bez literárních cvičení, které najdeme i v jeho knihách nebo online lekcích. A v poslední řadě se jedná o teorii tvůrčího psaní, která také není opomenuta v jeho dílech například *Malá cvičebnice tvůrčího psaní* nebo *Kontrolní seznamy otázek*.

Zajímavou knihou, která se zabývá tvůrčím psaním je kniha Zbyňka Fišera, *Tvůrčí psaní – klíčová kompetence na vysoké škole*¹². Zde hovoří Petr Čornej o tom, že tvůrčí psaní je ovlivněno anglosaským prostředím a vnímá to, že tvůrčí psaní není v České republice ještě tak zcela rozšířeno, hovoří i o tom, že se obává, že tvůrčí psaní je jen nějakým módním „výstřelkem“, který za chvíli zmizí.¹³

V další řadě bych ráda zmínila romanopisce Davida Lodge, který ve své knize *Jak se píše román* zmiňuje: „*Je-li učitel schopný, měl by každý z účastníků na konci kurzu tvůrčího psaní psát lépe nebo být schopen psát lépe než na jeho začátku. Zkušenost získaná spisovatelskými pokusy pod systematickým vedením přispěje nesporně ke studentovu čtenářskému chápání a vnímání literatury... V konečném důsledku však úspěch zaručit nelze a všichni zúčastnění by to měli vědět. V tomto ohledu se literatura nijak zásadně neliší od ostatních druhů umění. Můžete se naučit zručně kreslit a malovat, ale tvořit obrazy trvalé hodnoty vás nikdo nenaučí.*“¹⁴ Nekuda sám tvrdí, že jeho kurzisté odchází ze seminářů znalejší psaní, a to je důležité. A přitom zmiňuje i talent, který musí člověk mít.

Za zmínku stojí Letní škola tvůrčího psaní 2004, kterou v knize *Tvůrčí psaní – klíčová kompetence na vysoké škole*, zmínila Jitka Cholastová. Ta v knize popisuje výuku, která připomíná Nekudův kurz tvůrčího psaní právě svou náplní, i tím, pro koho je určena a na co je

---

¹¹ FIŠER, Zbyněk. *Tvůrčí psaní: malá učebnice technik tvůrčího psaní*. Brno, 2001, s. 31

¹² FIŠER, Zbyněk. *Tvůrčí psaní - klíčová kompetence na vysoké škole: sborník příspěvků z mezinárodní konference uskutečněné ve dnech 21. až 23. října 2005 na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně*. Brno: Doplněk, 2005.

¹³ Tamtéž, s. 44.

¹⁴ LODGE, David. *Jak se píše román*. Brno: Barrister & Principal, 2003, s. 174-175.

orientována: „Každý den (od soboty do pátku) proběhla výuka v rozsahu osmi hodin. Intenzivní kurz byl zaměřen na základy literárního a žurnalistického psaní a byl určen pedagogům, tiskovým mluvčím, pracovníkům PR, výtvarným publicistům či pracovníkům galerií a muzeí.“¹⁵

1.4 Co je tvůrčí psaní

V knize Markéty Dočekalové *Tvůrčí psaní pro každého: Oblíbená učebnice tvůrčího psaní!* se dozvídáme názor, že: „Tvůrčí psaní jakožto disciplína je obor, který dává vzniknout různým druhům literárních děl s cílem poskytnout je ke čtení veřejnosti. Z pohledu ryze profesního je autor člověkem, který píše v první řadě proto, aby jeho díla četli ostatní. Odkrývá své nitro a duši a očekává určitou zpětnou vazbu od svých čtenářů.“¹⁶

Další názor na toto téma najdeme v knize Zbyněka Fišera *Tvůrčí psaní: malá cvičebnice technik tvůrčího psaní*, ve které říká: „Tvůrčí psaní je činnost, při které probíhají určité psychické pochody a psychomotorické činnosti, jejichž výsledkem je konstruktivně nové dílo, jehož hodnotu lze ve výsledku akceptovat jako pozitivní. Máme konkrétně na mysli například vyvolávání fantazijních představ, které si autor zaznamenává, tvorbu nových slovních spojení a slov, záznamy proudu asociací z podvědomí, zaznamenávání vybraných slovních vjemů...“¹⁷ Dle mého názoru Fišerova definice úzce souvisí s pojetím Nekudových technik. Jedná se o to, že v jeho cvičeních zaznamenáváme techniky zmíněné Fišerem. Například právě o vyvolávání výše zmíněných fantazijních představ, zaznamenávání proudu asociací z povědomí i zaznamenávání vybraných slovních vjemů. I když je definic pro tvůrčí psaní mnoho, většinou se shodují v tom, že tento obor je propojen také s kreativitou, obrazotvorností a psychickými pochody. Každý člověk, který se rozhodne věnovat svůj čas tomuto oboru, si v něm přijde na své díky širokému množství metod a vyučovacím technikám.

Na Fišera bych ráda poukázala ještě jednou, ale v souvislosti s jinou knihou, a to, *Slovem, akcí, obrazem*.¹⁸ Jde o jeho pojetí kurzů tvůrčího psaní, Fišer zde říká, že: „V kursech psaní jde o simulaci, o psaní nanečisto, o nácvik v chráněném prostředí kurzu. Lektor má zpravidla roli rádce, facilitátora, korektora. Získané textotvorné dovednosti a zkušenosti může talentovaný

---

¹⁵ FIŠER, Zbyněk. *Tvůrčí psaní – klíčová kompetence na vysoké škole: sborník příspěvků z mezinárodní konference uskutečněné ve dnech 21. až 23. října 2005 na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně*. Brno: Doplněk, 2005, s. 73.

¹⁶ DOČEKALOVÁ, Markéta. *Tvůrčí psaní pro každého*. Druhé vydání. Praha: Mám talent, 2016. Knížky pro talentované čtenáře, s.15.

¹⁷ FIŠER, Zbyněk. *Tvůrčí psaní: malá učebnice technik tvůrčího psaní*. Brno: Paido, 2001. Edice pedagogické literatury, s. 18.

¹⁸ FIŠER, Zbyněk, Vladimír HAVLÍK a Radek HORÁČEK. *Slovem, akcí, obrazem: příspěvek k interdisciplinaritě tvůrčího procesu*. Brno: Masarykova univerzita, 2010.

*pisatel, pedagog nebo student, uplatnit v tvorbě literárních textů.*¹⁹ Ocenila bych jeho názor na to, že lektor kurzu může velice pomoci při následující tvorbě. Ovšem ráda bych ještě zmínila jiné pojetí lektora, podle Jiřího Studeného. Ve spojení s Nekudou je totiž, dle mého názoru, důležité zmínit propojení tvůrčího psaní a koučování, které uvádí Studený. Podle něj: „...kouč se zaměřuje na reflexi samotného procesu učení, pro níž je kvalifikován vytríbenou a dále se třídící specializovanou pozorností...Úkolem literárního kouče je kriticky analyzovat a volně komentovat autorské texty svých klientů, vést s nimi o těchto textech otevřený dialog a tím jim pomáhat realizovat jejich estetický potenciál.”²⁰ Tento způsob koučování bych přirovnala konkrétně ke dvěma kurzům. Těmi jsou *Kurz tvůrčího psaní pro pokročilé* a *Mistrovský kurz tvůrčího psaní*. Jelikož tyto kurzy jsou pro zájemce, kteří se nechtějí příliš zabývat teorií, ale chtějí psát již například knihu. Nekuda se zde sám nazývá motivátorem, který účastníkovi poradí.²¹

Pro větší rozhled bych ukázala, jak učení psaní vnímá zahraniční spisovatel Nigelem Watts v knize *Umění psát*: „Vyučovat lze pouze řemeslu, ale umění se musí člověk naučit sám.”²²

I když jsem zmínila několik autorů, a jejich názory a definice na tvůrčí psaní, je důležité zmínit ještě jeden. A to nazírání na tvůrčí psaní podle Nekudy. V rozhovoru pro *Reflex* se pokouší odpovědět na otázku, zda se tvůrčímu psaní lze naučit. „Myslím si, že se to naučit nedá. Tedy ne v tom smyslu, že by kurzy produkovaly hotové spisovatele. Jednak proto, že definice spisovatele je dost sporná, za druhé nevidím žádnou červenou čáru, žádný bod, který by člověk pokořil a mohl o sobě říkat, že je spisovatel. Ale rozhodně si stojím za tím, že se to dá rozvíjet.”²³

Dle mého názoru, tedy z již uvedených pojetí, je důležité tvůrčí psaní spojovat jak se samotným řemeslem, tak i s talentem. Nekuda se v této definici pohybuje dost opatrně.

---

¹⁹ FIŠER, Zbyněk, Vladimír HAVLÍK a Radek HORÁČEK. *Slovem, akcí, obrazem: příspěvek k interdisciplinaritě tvůrčího procesu*. Brno: Masarykova univerzita, 2010, s. 23.

²⁰ STUDENÝ, Jiří. *Dramata jazyka: teorie literatury a praxe tvůrčího psaní*. Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2010, s. 17.

²¹ Kurzy tvůrčího psaní. René Nekuda [online]. René Nekuda [cit. 2018-03-04]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/kurzy-tvurciho-psani/#rocní>

²² WATTS, Nigel. *Umění psát*. Praha: Grada Publishing, 1998, s. 11.

²³ ADÁMEK, Oliver. Lidé neumějí žít bez příběhů, říká učitel tvůrčího psaní René Nekuda. *Reflex* [online]. Reflex, 2017 [cit. 2018-03-12]. Dostupné z: <http://www.reflex.cz/clanek/rozhovory/80681/lide-neumeji-zit-bez-pribehu-rika-ucitel-tvurciho-psani-rene-nekuda.html>

2 RENÉ NEKUDA

2.1 Život

Označit Reného Nekudu nějakou určitou nálepkou je velice těžké, avšak nejmístičnější by bylo ho nazvat jako učitele tvůrčího psaní a cestovatele.

René vystudoval Gymnázium K. V. Raise.²⁴ Těsně po dokončení gymnázia se přihlásil do první „tištěné reality show“. Zde soutěžící plnili zadané úkoly, jimž bylo převážně psaní a focení.²⁵ Poté nastalo hlasování, díky němuž Nekuda vyhrál. *Nový prostor* hledal přes tuto soutěž dobrovolníka, který by odjel do Keni. Náplní dobrovolníkovi práce bylo dokumentovat projekt *Adopce na dálku humanistického centra Narovinu*. Tento projekt pomáhá chudým dětem z Keni v přístupu ke vzdělání.²⁶ *Novým prostorem* je zde myšlen časopis, který šíří lidé, které skličuje sociální tíseň. Šířitelé toho časopisu lze potkat například v Praze nebo Brně a dalších městech.²⁷ Po této zkušenosti se René Nekuda rozmyšlel, jakou cestou se vydat, a nakonec pokračoval ve studiu na Soukromé vysoké škole Josefa Škvoreckého v Praze, kde obhájil bakalářský titul v oboru Tvůrčí psaní a publicistika a následně i titul magistra v oboru Tvůrčí psaní. S nápadem vést kurzy tvůrčího psaní ale nepřišel on sám, oslovili ho samotní vyučující, z nichž jednou byla Daniela Fischerová.²⁸

Poté se živil jako redaktor pro týdeníky a weby, například *Naše adresa*. Zde se věnoval publicistické sekci, která je označována jako story-tellers. V neposlední řadě byl zaměstnán jako copywriter pro *Mlékárnu Tatra Hlinsko*, kde psal reklamní a propagační texty. Nyní pracuje jako učitel tvůrčího psaní a vede kurzy spojené s tímto oborem.²⁹

Kromě knih o tvůrčím psaní napsal i divadelní hry nebo povídky. Jedná se o dvě sbírky povídek s tvůrčí skupinou *Hlava nehlava* a divadelní aktovky pro pražské divadlo *Viola*.³⁰

---

²⁴ Oficiální medailonek. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-01]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/autor/>

²⁵ VALENTOVÁ, Monika. Na prvním kurzu tvůrčího psaní byli všichni v šoku. *Naše rodina* [online]. 2018 [cit. 2018-04-15]. Dostupné z: <http://www.rodinaonline.cz/index.php/clanky-vydani/72-na-prvnim-kurzu-tvurciho-psani-byli-vsichni-v-soku>

²⁶ Adopce afrických dětí – projekt pomoci na dálku. *Centrum Narovinu* [online]. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <http://www.centrumnarovinu.cz/adopce/seznam-deti?zeme=cr#adopce> <http://novyprostor.cz/clanky/496/kniha-ktera-propojila-svet>

²⁷ O nás. *Nový Prostor* [online]. [cit. 2018-02-12]. Dostupné z: <http://novyprostor.cz/o-nas>

²⁸ Oficiální medailonek. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-01]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/autor/>

²⁹ Pracovní zkušenosti. *Linked in* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-03]. Dostupné z: <https://www.linkedin.com/in/renenekuda>

³⁰ René Nekuda. *Databáze knih* [online]. Databáze knih [cit. 2018-03-05]. Dostupné z: <https://www.databazeknih.cz/oceneni/rene-nekuda-18111>

V současné době se věnuje kurzům zaměřeným na tvůrčí psaní, vydává knihy, které souvisí s tímto tématem, a poskytuje informace a online kurzy na svém webu, kde je velice aktivní. Dále je velice aktivní i na sociálních sítích jako je Facebook, Twitter nebo Instagram.

2.2 Dílo Reného Nekudy

Jak jsem se již zmínila, Nekuda vytvořil či vydal tyto díla a texty: *Příručka dobrého psaní*³¹; *Ti, kteří kradou mango*³²; *Malá cvičebnice tvůrčího psaní*³³; *Učím se dívat*³⁴; *Instantní životy*³⁵; *Máváme labutím*³⁶; *Dialog – Seznamte se!*³⁷; *Hakuna Matata*³⁸; *Kontrolní seznamy otázek pro spisovatele*³⁹; *Kreativní deník*⁴⁰; *Rok čtyř*⁴¹. Ráda bych některá Nekudova díla popsala a analyzovala. V následující části rozeberu dílo *Ti, kteří kradou mango*, *Malá učebnice tvůrčího psaní*, *Učím se dívat*, *Dialog – Seznamte se*, *Příručka dobrého psaní*, *Kontrolní seznamy otázek pro spisovatele* a samotnou kapitolu věnuji *Kreativnímu deníku*, na němž jsem si Nekudovy metody vyzkoušela sama v rámci bakalářské práce.

Do této části jsem se rozhodla zahrnout i knihy, které Nekuda nenapsal, ale vznikly v rámci jeho kurzů. Dalo by se říci, že Nekuda poskytuje velice vstřícnou možnost těmto začínajícím spisovatelům.

2.2.1 Kniha *Ti, kteří kradou mango*

Tento soubor povídek lze nazvat almanachem. Jedná se totiž o publikaci, která obsahuje samostatné statě, které jsou tematicky příbuzné. Jediné, co Nekuda po kurzistech chtěl, aby si představili mango. Kniha *Ti, kteří kradou mango*, vznikala na Nekudových kurzech

---

³¹ NEKUDA, René. *Příručka dobrého psaní* [online]. René Nekuda, 2009 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/stahujte-knihu-o-tvurcim-psani-zdarma/>

³² NEKUDA, René et al. *Ti, kteří kradou mango: aneb Povídky (nejen) do metra* [online]. Youngbooks, 2012 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/ti-kteri-kradou-mango/>

³³ NEKUDA, René. *Malá cvičebnice tvůrčího psaní* [online]. René Nekuda, 2012 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/mala-cvicebnice-tvurciho-psani/>

³⁴ NEKUDA, René. *Učím se dívat: Inspirativní příručka, který potrénuje vaši múzu* [online]. René Nekuda, 2013 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/ucim-se-divat-rozsireno/>

³⁵ NEKUDA, René et al. *Instantní životy* [online]. Youngbooks, 2013 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/instantni-zivoty/>

³⁶ NEKUDA, René et al. *Máváme labutím*. Brno: U Veverky, 2015.

³⁷ NEKUDA, René. *Dialog, seznamte se* [online]. René Nekuda, 2016 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/dialog-seznamte-se/>

³⁸ BIDERMAN, Daniel et al. *Hakuna Matata*. Hrušovany u Brna: ve spolupráci Reného Nekudy a nakladatelství U Veverky, 2016.

³⁹ NEKUDA, René. *Kontrolní seznamy otázek pro spisovatele* [online]. René Nekuda, 2017 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/kontrolni-seznamy-otazek-pro-spisovatele/>

⁴⁰ NEKUDA, René. *Kreativní deník*. Hrušovany u Brna: ve spolupráci Reného Nekudy s nakladatelstvím U Veverky, 2017.

⁴¹ BERÁNKOVÁ, Alena et al. *Rok čtyř: povídkový román dvaceti autorů*. Praha: Projekt Hakuna Matata, 2017.

na Literární akademii. Sbírkou obsahuje povídky od dvaceti mužů a žen. Nekuda tvrdí, že: „*Knihu vnímám jako dokument začínajících českých autorů*”.⁴² U každé povídky najdeme název, jméno autora, informace o něm a samotný příběh. Nejedná se ale o klasické informace, jaké by čtenář mohl čekat. Tím myslím například věk nebo povolání. Jde o zajímavá sdělení, která nám pomohou přiblížit autora textu a mohou souviset se vzniklou povídkou.

Jako příklad použiji povídku *Rozchod* od Petry Macháčkové. V informacích zmiňuje: „*Nikdy se nenaučila vařit, ale zato vypadá krásně, když si objednává v restauraci, obvykle z menu žádá celou stranu čtyři. V restauraci Zlatá Praha neberou stravenky, ani na ně nevrací do deseti korun. Jejím nejlepším nápadem roku 2012 bylo, nacpat si do palačinky lentylky.*”⁴³ V následující první větě svého textu hned zmiňuje „káfeččko”, fastfood nebo večeri. Právě zde vidíme spojitost s medailonkem, v něm autorka hovoří o jídle, jehož názvy využívá v povídce.

Stejně tak příklad v povídce Lenky Jarošové, *Ramandán*. „*Nikdy nepoužila AntiRezin. Pendlovala mezi buddhismem a islámem až přebrala. Ukázalo se, že je zrzavý trpaslík.*”⁴⁴ V textu se objevují slova jako je ramandán nebo hidžra. Opět je zde spojitost mezi informacemi o autorce a samotným textem.

Informace o autorech nám mají, dle mého názoru, pisatele přiblížit. Tyto texty, nazýváme paratexty. Jsou to části, které komunikují se čtenářem. Pokud se zaměříme na dělení, lze je rozdělit na vnější a vnitřní.⁴⁵ V knize *Ti, kteří kradou mango*, se jedná o paratexty vnitřní. Ty jsou přímo součástí knihy a obklopují ji.

Gérarda Genette nazývá tyto texty, jako texty paratextuální. Je to: „*komentář k vlastnímu textu (například v podobě názvu, předmluvy, obálky – tedy tzv. peritextů, či v podobě rozhovorů a dalších informací, které mohou formovat porozumění danému textu, jako je tomu v případě autorova deníku – tedy tzv. epitexu).*”⁴⁶

I sám Nekuda v úvodu knihy předkládá čtenáři informace o sobě. Píše: „*Jsem učitel tvůrčího psaní, jenž miluje příběhy, u kterých neodhadne konec. Vegetarián, který rád pije červené víno a kafe. Cestuje po světě a o svých cestách také přednáší.*”⁴⁷ Jak jsem již výše zmínila, nejsou to typické životopisné informace, ale dle mého názoru, právě proto čtenáře zaujmou.

---

⁴² NEKUDA, René et al. *Ti, kteří kradou mango: aneb Povídky (nejen) do metra* [online]. Youngbooks, 2012 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/ti-kteri-kradou-mango/>

⁴³ Tamtéž, s. 26.

⁴⁴ Tamtéž, s. 43.

⁴⁵ MÜLLEROVÁ, Lenka. *Paratexty a česká nakladatelství: (knižní strategie v 90. letech 20. století)*. Kostelec nad Orlicí: Litterae, 2010, s.12.

⁴⁶ GENETTE, Gérard. *Fikce a vyprávění*. Brno: Ústav pro českou literaturu AV ČR, 2007. Theoretica. S. 74.

⁴⁷ NEKUDA, René et al. *Ti, kteří kradou mango: aneb Povídky (nejen) do metra* [online]. Youngbooks, 2012 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/ti-kteri-kradou-mango/>, s. 2.

2.2.2 *Malá cvičebnice tvůrčího psaní*

Pokud se zaměříme na název této online příručky, až nápadně se názvem shoduje s knihou Zbyňka Fišera *Tvůrčí psaní: malá učebnice technik tvůrčího psaní*. Avšak po bližším prozkoumání dojdeme k závěru, že knihy jsou odlišné. Na první pohled vidíme, že Fišerova kniha je daleko rozsáhlejší. Je ale možné, že to Nekuda myslel jako určitou aluzi (narážku) na Fišera.

Zde je určitě zajímavý přístup autora, kniha je jakýmsi hravým prostředkem k trénování tvůrčího psaní. Objevuje se zde teorie, po které následuje hned praxe v podobě cvičení, které přímo souvisí s probíraným tématem. Což lze považovat za výhodu, pokud nechceme navštěvovat kurzy a investovat finance. Co se týká charakteru textu, nesetkáme se zde s příliš dlouhými texty, s čistě odbornými termíny, ale naopak, jsou zde snadno pochopitelné definice. A pokud je zde něco odborného, Nekuda podá vysvětlení. S tím souvisí to, že žánrové hledisko autora lze pro laiky nazvat jako odborné (non-fiction), Styl odborný „...*má při tvorbě komunikátu stadium preparativní, realizační i hodnotící...Za jeho základ se považuje termín, tedy výraz nebo sousloví, jež má samo stylovou hodnotu odbornost, pojmovosti, poučeného argumentování a po stránce pojmového obsahu definovatelnosti.*“⁴⁸ V příručce narazíme na odkazy k několika autorům, jde o Ernesta Hemingwaye, Williama Zinssera, Oscara Wilda nebo Williama Faulknera.

V teorii se dozvídáme praktické a užitečné informace. Jde o pochopení právě teoretické části a její praktické odzkoušení. Je zde celkem dvanáct cvičení, na jejichž konci najdeme i otázky, na ty si většinou odpovídáme sami, ale někdy je potřeba i druhá osoba. V poslední části knihy nalezneme náповědu, do které můžeme nahlédnout, když si nevíme rady. Tato část obsahuje i nápady a odkaz na Povídkáře. Tato cvičení nejsou příliš časově náročná, s nepřilíš časovou náročností pracuje autor skoro v každé knize. I tak ale zmiňuje, že je dobré klást důraz na pravidelné psaní.

2.2.3 **Učím se dívat: Inspirativní příručka, která potrénuje vaši múzu**

Jak sám autor v předmluvě této knihy píše, kniha *Učím se dívat: Inspirativní příručka, která potrénuje vaši múzu*, je příručkou. Obsahuje několik cvičení, která trénují fantazii, nebo dodávají inspiraci. Opět se zaměřuje i na to, že by člověk měl psát pravidelně, přinejlepším každý den. Stejně jako u *Kreativního zápisníku* je doporučeno vyplňovat nebo plnit úkoly

---

⁴⁸ CHLOUPEK, Jan. Naše řeč: Ústav pro jazyk český, Akademie věd ČR, v. v. i. *Naše řeč* [online]. 1994 [cit. 2018-06-05]. Dostupné z: <http://nase-rec.ujc.cas.cz/archiv.php?art=7174>

náhodně a pravidelně. Objevuje se zde představování si situací, soustředění se na něco (zvuky, věci), seznamy, vymyšlení příběhů s pomocí již zadané první věty.

Nekuda pracuje i s obyčejnými situacemi, které prožíváme nebo můžeme prožívat každý den. Jde třeba o to popsat zajímavě červenou věc, kterou jako první uvidíme. Nebo se víc soustředit na věci, které jsme na první pohled ve svém okolí neviděli. Jde i o potkávání přátel a známých a zamyšlení se nad jejich jmény a přezdívkami. Jsou to obyčejné věci, kterých si v běžném denním shonu nevšimneme, avšak když se nad nimi zamyslíme, stanou se z nich skutečnosti, které nás mohou inspirovat a se kterými si můžeme hrát spolu s naší fantazií.

Jako příklad bych uvedla úkol *neznámá slova*. V tomto úkolu máme několik slov, u kterých máme vymyslet to, co by mohly případně znamenat (přivdovět, projítka, lítně). Zde perfektně zafunguje představivost, mě osobně, to donutilo se zamyslet nad podobnými slovy (ovdovět, vodítko...).

V této příručce autor neopomenul odkaz na *Povídkáře*⁴⁹. To je náhodný generátor příběhů, který vybere postavu, místo, téma a první větu. Například: Postava: Detektiv, který omdlévá, když vidí krev. Místo: Zatuchlá ubytovna. Téma: Ryby a hosté smrdí po třech dnech. První věta: „*Nejsme tu sami!*“ Opět zde nasává problém s citacemi, pokud bych totiž měla citovat přesně tento příklad *Povídkáře*, není to možné, a to kvůli tomu, že se jedná o náhodný generátor. Pokaždé se nám tedy otevřou jiné body.

Je možné, že tato kniha Nekudu inspirovala i při tvorbě *Kreativního zápisníku*, protože jsou zde úkoly s podobným zadáním nebo na stejné téma, konkrétně například popsání vůní, v knize *Učím se dívat: Inspirativní příručka, která potrénuje vaši múzu*, se jedná o popsání vůně oblíbené knihy. Toto podobné znění úkolu ale není nudné, spíše dokazuje jakýsi autorův „rukopis“ a styl. V *Kreativním zápisníku* se pracuje s úkolem zaměřeným na dvacet nejzajímavějších vůní, které známe. Toto téma bylo podrobněji rozepsáno v bakalářské práci Jany Orlové *Tvůrčí psaní poezie skrze smysly (Smyslovost jako aspekt literární kultury)*⁵⁰ Takto funguje i Nekuda, pracuje se smysly, ať už je to čich, chuť, zrak nebo hmat. A i když nepracuje s těmito prvky jako básník, zakomponoval je do svých úkolů. Tak dle mého názoru příjemce není znuděný psáním jen a pouze například vyprávěním. Čtenář získává schopnost vykreslovat

---

⁴⁹ NEKUDA, René. *Povídkář. René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/povidkar/>

⁵⁰ ORLOVÁ, Jana. *Tvůrčí psaní poezie skrze smysly (Smyslovost jako aspekt literární kultury)* [online]. Pardubice, 2010 [cit. 2018-06-1]. Dostupné z: http://dspace.upce.cz/bitstream/handle/10195/38435/Orlov%C3%A1_J_Tv%C5%AFr%C4%8D%C3%AD%20psan%C3%AD_JS_2010.pdf?sequence=1&isAllowed=y. Bakalářská práce. Univerzita Pardubice, Fakulta filozofická, Katedra literárních věd a slavistiky.

si fikční světy právě tím, že postupně zapojuje smysly a pracuje s nimi. Tvoří si určité obrazy, a to nejen pomocí zraku, ale i ostatních smyslů.

Knihu je doporučeno si vytisknout, protože se zde hned v prvním úkolu dozvídáme, že stránku máme polít kávou nebo čajem a následně popsat vzniklý obrazec či roztrhat stránku do určitého obrazce. To tedy v elektronické podobě nelze splnit. V tomto případě nastává otázka, zda autor chtěl ušetřit na nákladech, tudíž knihu vydal v elektronické podobě, nebo chtěl, aby ušetřil čtenář, který platí pouze elektronickou podobu.

2.2.4 Dialog – seznamte se!

Praktická příručka, která ukazuje, jak vylepšit dialogy. Opět v této elektronické knize najdeme cvičení, která souvisí jak s dialogy, tak i s monology. E-book obsahuje i výborné příklady nevhodných a nezáživých až nudných dialogů, kde jsou přesné popisy těchto nezajímavých dialogů. Ale naopak i dialogů, které dokáží vtáhnout čtenáře do děje.

Zkoumaný učitel tvůrčího psaní zde zmiňuje, že dialog slouží také k urychlení děje, a proto je nezbytně nutné ho trénovat a nemít jen prázdná slova, které čtenáře unudí k smrti. Nechybí ani zmínka o tom, že z dialogů lze poznat, jaká je postava, a můžeme jí ovlivnit její charakter. Nebo že je nutné upravovat tyto části tak, aby zaujaly a nebyly pouze slepým přepisem toho, co jsme slyšeli. Nutností je také dbát na to, aby všechny postavy nezněly stejně. Jak je totiž jasné, každý člověk mluví jinak, má svůj styl mluvy a vyjadřování. Nekuda nezapomíná ani na velice podstatnou část, tou je právě samotný zápis přímé řeči, ale nejen té přímé, ale i vnitřních monologů. S tím velice blízce souvisí charakterizace. Člověk se zde učí pracovat s tím, jestli charakterizuje postavu přímo nebo nepřímo kdy zachází s tím, co si čtenář domyslí.

Knihy je obohacena i o příklady, a tak čtenář má možnost načerpat inspiraci. Na konci knihy opět najdeme cvičení, ve kterých je možné si odzkoušet, to, co nám teoretická část přinesla. Jedná se o cvičení, kde si čtenář zkusí přesvědčovat postavy, reklamaci čepice nebo je zde dialog inspirovaný výsledkem u policie. Po těchto, dalo by se říci, jednoduchých cvičeních nastává úkol, ten obsahuje dialog, který bude bez použití uvozovacích vět. Zajímavý je také úkol, který nastiňuje dialog těla s myslí, máme na výběr z několika činností, například natírání zdi nebo oblékání. Co se týká tohoto úkolu, může zde být jakási návaznost na středověké spory těla a duše. Například názor Platóna: „*Zmiňuje dualismus, ten ztotožňuje člověka s duší, která tělo pouze využívá.*”⁵¹ Další z příkladů obsahuje monolog neviditelné postavy. Pokud jde

---

⁵¹ MACHULA, Tomáš. Tělo a duše při vzniku lidského života podle Tomáše Akvinského. *Grano Salis* [online]. 2002 [cit. 2018-01-25]. Dostupné z: <http://www.granosalis.cz/modules.php?name=News&file=print&sid=402>

o škálu cvičení, nachází se zde nepřeborné množství. Tato kniha se nezabývá totiž jen a pouze dialogy, ale i monology. Opět v tomto e-booku nacházíme odkaz na autorova *Povídkáře*.⁵²

2.2.5 Příručka dobrého psaní

„*Příručka dobrého psaní je drobná knížečka, která provede všechny zájemce základním kurzem tvůrčího psaní. Pro zaběhlé “psavce” je naopak výborným pomocníkem, který velmi pěkným způsobem shrnuje řemeslo zvané “psaní”. Přehledná struktura společně s nádherným elegantním designem z Příručky dobrého psaní dělají nepostradatelného pomocníka pro každého, kdo píše!*”⁵³ Toto jsou autorova slova, která příručku představují. Na jeho webové stránce ji najdeme v online podobě, i ke stažení. Tudíž je tato příručka zcela zdarma.

Nekuda nazývá v této knize tvůrčí psaní jako řemeslo, které má několik pravidel. *Příručka dobrého psaní* se právě těmito základními pravidly zaobírá. Poskytuje základní otázky spojené s tím, pro koho je text určen, jak bude obsáhlý, jestli má autor dost informací a další.

Ukazuje zde základní principy psaní, tato část působí motivačně, autor dle Nekudy musí být sám sebou, psát pro potěšení a s lidskostí, vynechat přebytečná a moc nablýskaná slova, být věcný a rozvíjet úctu ke slovům. Dále jsou zde rady, týkající se spíše stylistické stránky jako držet se jednotného vypravěče či času. Další část se soustřeďuje na úvod – úvodní větu a závěr. Nevynechává ani korekturu a opravy. K tomu ještě přidává rady týkající se korekce, přepisování nebo revize. Zajímavé také je, že Nekuda se při sepisování určitých pravidel inspiroval i u jiných autorů, konkrétně Marka Twaina či George Orwella. Twaina pravidla jsou například: „*Postavy by se v příběhu měly spolehnout samy na sebe a na své schopnosti, zázraky by se měly dát stranou; ale pokud se přeci jenom nějaký zázrak stane, měl by to autor nastavit věrohodně, plynule a rozumně.*”⁵⁴

Kniha tedy obsahuje mnoho otázek, které si autor před psáním, ale i během něj, má pokládat. Nekuda se odkazuje i k jiným, dalším autorům a osobnostem v citátech. Výhodu této příručky vidím v tom, že není nijak obsáhlá, je velice stručná a řekla bych, že obsahuje všechna základní pravidla, která jsou při tvorbě důležitá. Autor se nepouští do žádných složitých úvah, vše je zcela srozumitelné, a tak se příručka hodí i pro začínající pisatele.

Zajímavostí ještě je, že Nekuda zde sám uvádí zdroje, ze kterých čerpal, zde bych uvedla přímou citaci toho, co Nekuda uvádí jako inspiraci, či zdroje: „*celý souhrn článků je výcuc,*

---

⁵² NEKUDA, René. *Dialog, seznamte se* [online]. René Nekuda, 2016 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/dialog-seznamte-se/>, s. 23-25

⁵³ NEKUDA, René. *Příručka dobrého psaní* [online]. René Nekuda, 2009 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/stahujte-knihu-o-tvurcim-psani-zdarma/>

⁵⁴ Tamtéž, s. 16-17.

okomentovaný a lehce pozměněný překlad Příručky dobrého psaní od Johsui Sowin (se svolením autora, pochopitelně); *On writing well* od Williama Zinsera; *The Elements of Style* od Strunk and White; *Semináře tvůrčího psaní* Daniely Fischerové; a nakonec má vlastní skromná zkušenost.”⁵⁵ Tento přístup je velice příjemný, autor totiž sám přiznává, kde se inspiroval a tak netvrdí, že všechny poznatky jsou jen jeho. Tyto odkazy na jiná díla mohou pomoci i samotnému čtenáři, který má tak možnost zmíněné texty vyhledat, a inspirovat se navíc ještě z nich.

2.2.6 *Kontrolní seznamy otázek pro spisovatele*

Nekuda sám o této příručce píše: „...obsahuje spoustu užitečných tabulek, které vás zbaví zbytečného tápání a ušetří vám velkou spoustu drahocenného času.”⁵⁶ Tato velice kratičká kniha, kterou spíše budu nazývat příručkou má dvacet stránek. Pokud tedy píšeme, nejen knihu, lze tyto kontrolní otázky použít na náš text.

V první řadě se jedná o souvislosti s prvotním nápadem, autor nám tudíž předkládá deset otázek, na které si musíme odpovědět. Jde o otázky, zda bychom byli naším příběhem nadšení nebo detailní představení našeho hrdiny na kterého Nekuda klade důraz téměř vždy. Další částí je příběh, který nemá být v žádném případě nudný, opět je zde zájem o hlavního hrdinu či o gradaci. Nekuda nevynechává ani dialogy a postavy. Několikrát ve svých dílech a textech zmiňuje a klade důraz na to, abychom postavy znali do detailů. Dvojnásobně to platí právě v případě hlavního hrdiny. Otázky jsou spojené se jménem (přezdívky, to jak postava vnímá jméno), dále věk (kdy, kde se narodila, přízvuk, bydlení), dětství, fyzický vzhled, rodina, zvláštnosti (vzdělání, dovednosti, zda je naše postava dobrá v matematice), majetek a peníze, zájmy a záliby, obecné (okolí bydliště, jaké se naši postavě zdají sny, zda se naše postava někdy s někým poprala), psychologie a osobnost (strach, úchylinky, myšlenky, cíle), zaměstnání, perličky na konec (co má postava v kapse, životní motto, oblíbené slovo). Nekuda se věnuje i otázkám týkajících se hlediska (úhel pohledu). Poté přechází k jednotlivým scénám, tyto scény by měly mít jasné cíle. Dalším a posledním bodem je prostředí.⁵⁷

V souvislosti s důležitostmi hlavní postavy bych ráda zmínila knihu Celie Brayfieldové, *Jak napsat bestseller: Tajemství úspěšného psaní*⁵⁸ kde se dozvídáme o sedmi otázkách, které

---

⁵⁵ NEKUDA, René. *Příručka dobrého psaní* [online]. René Nekuda, 2009 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/stahujte-knihu-o-tvurcim-psani-zdarma/>, s.17

⁵⁶ NEKUDA, René. Kontrolní seznamy otázek pro spisovatele. *René Nekuda* [online]. René Nekuda, 2017 [cit. 2018-06-03]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/kontrolni-seznamy-otazek-pro-spisovatele/>

⁵⁷ NEKUDA, René. *Kontrolní seznamy otázek pro spisovatele* [online]. René Nekuda, 2017 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/kontrolni-seznamy-otazek-pro-spisovatele/>, s. 3-19

⁵⁸ BRAYFIELD, Celia. *Jak napsat bestseller: tajemství úspěšného psaní*. Praha: Olympia, 2007.

si má autor položit během tvorby hlavního hrdiny.⁵⁹ Stejně jako Nekuda tedy klade důraz na to, aby pisatel svou postavu znal. U této knihy bych velice kladně hodnotila, jak jsou zde dopodrobna rozebrány otázky, nejde jen o to, že by si začínající autor zodpověděl jméno hlavní postavy, jde o to hrdinu znát detailně.

2.3 Shrnutí

Na Nekudových knížkách lze vidět jeho rozvoj v oblasti tvůrčího psaní. Autor začínal příručkami *Malá cvičebnice tvůrčího psaní* a *Příručkou dobrého psaní*, na těchto textech vidíme jednodušší postupy oproti novějším knihám. *Příručku dobrého psaní* bych označila jako první pokus, jde o to, že tento text není autorův zcela vlastní. Inspiroval se zde několika dalšími autory a texty. Co se týká *Malé cvičebnice tvůrčího psaní* zde autor začal praktikovat rozdělení na teorii a praxi, tento postup bych ocenila, kniha je přehlednější. V roce 2013 autor představil knihu *Učím se dívat: Inspirativní příručka, která potrénuje vaši múzu*, tento e-book bych označila jako předchůdce *Kreativního zápisníku*. Opět zde přiznává, že se inspiroval i ze znalostí známých spisovatelů, tato informace na mne působí příznivě, neprezentuje se tak jako dokonalý znalec, ale připouští, že i v průběhu vytváření takovýchto příruček učí. Tato kniha je pojata zábavným způsobem právě díky úkolům, které se netýkají jen psaní. Následujícím textem byl *Dialog – Seznamte se!*, jednalo se o knihu, která je přesně zaměřená na jedno téma. Opět je zde možnost najít jak praktickou, tak i teoretickou část. Autor odhadl důležitost tohoto tématu, a proto mu věnoval samostatnou knihu. O rok později Nekuda vydal e-book *Kontrolní seznamy otázek pro spisovatele*, tato kniha shrnuje většinu témat spojených s tvorbou knihy, nalezneme zde včetně otázek i rady.

Autor nezahlcuje čtenáře dlouhými texty, nejdelší knihou je dílo *Učím se dívat: Inspirativní příručka, který potrénuje vaši múzu*, a to z toho důvodu, že po úkolu je vždy prázdná stránka, která je určena pro splnění úkolu. Tuto knihu je dobré si před začátkem plnění úkolů vytisknout (polít stránku kávou, roztrhat ji...).

Za důležité ještě považuji uvést, že dle mého názoru není nutné studovat příručky a cvičebnice postupně, tak jak vycházely. Jednotlivé texty samy o sobě pomohou, ať už začínajícím autorům, nebo těm zkušenějším. Zmínila bych i tu skutečnost, že není nutné ani přečíst všechny knihy nebo absolvovat všechny kurzy. Každý pisatel si najde svou knihu nebo kurz, který mu bude nejvíce vyhovovat.

---

⁵⁹ BRAYFIELD, Celia. *Jak napsat bestseller: tajemství úspěšného psaní*. Praha: Olympia, 2007, s. 44-45.

Jako nejužitečnější a nejpraktičtější knihu bych hodnotila *Malou cvičebnici tvůrčího psaní*, právě vzhledem k tomu, že je rozdělena přehledně na teorie a praxi, může proto posloužit i začátečníkům, kteří se v tvůrčím psaní ještě tolik neorientují. Neopomněla bych ale zmínit i knihu *Učím se dívat: Inspirativní příručka, která potrénuje vaši múzu*, jde o to, že je zde zábavný způsob plnění úkolů. Tato kniha může být pro dvě skupiny, nejprve pro znalější pisatele, kteří si v rámci těchto praktických úkolů vyzkoušejí různé postupy. Tou druhou skupinou by mohli být, naprostí laici, kteří by příručku mohli brát jako zápisník, něco jako moderní a kreativnější pojetí deníčku. V souvislosti s tímto názorem bych do tohoto dělení podle dvou skupin lidí zařadila i *Kreativní deník*, který může sloužit stejně jako *Učím se dívat: Inspirativní příručka, která potrénuje vaši múzu*. Nekuda na těchto příručkách ukazuje svůj charakteristický přístup. Knihy nejsou paginovány, má se do nich přímo psát či obsahují motivační kresby.

3 *Kreativní zápisník*

Až po šesti letech, co se Nekuda pohyboval v oboru literatury, vznikl *Kreativní zápisník*. V tomto díle najdeme přes sto cvičení, která člověka přinutí zamyslet se nad tématy, nad nimiž by v normální situaci nijak zvlášť nepřemýšlel. Tato kniha je prezentována jako něco, co cvičí kreativitu. Zápisník se věnuje několika hlavním oblastem, jimiž jsou kreativní cvičení; archiv; úkoly rozšiřující slovní zásobu; příběhová cvičení propojená s *Povídkářem*, který ale není online. Když náhodně listujeme stránkami, nacházíme jakousi nápovědu v podobě postavy, místa, první věty a tématu. Povídkař zde tedy funguje na stejném principu náhody. Kniha je obohacena o ilustrace Terezy Lukešové, a tak se nejedná jen o strohá zadání a prázdná místa.

3.1 Recenze/ohlasy

Ve spojení s touto knihou bych ráda zmínila i tři internetové recenze/ohlasy od českých „blogerek“. Otázkou ale zůstává, zda těmto textům lze přisuzovat tak velkou váhu, oproti profesionálním kritickým textům.

Jedná se o webové stránky: www.kniznidencek.blogspot.cz⁶⁰, www.hipsterka.cz⁶¹ a www.podporaceskychautoru.cz⁶². Autorkou Knižního deníčku je Michaela Rubášová, psaní blogu se věnuje od roku 2015. Recenzní výtisk jí zaslal autor sám, recenze Rubášové zní: „*Tento zápisník má moje velké doporučení. Nejde o nic obyčejného. Má prostě smysl a dokáže pobavit a ve výsledku hodně překvapit. Odkryje spoustu skrytých fantazií a možná i vášní. Každému dá něco jiného, ale něco, co bude stát rozhodně za to! Neváhejte!*”⁶³

Další recenzentka se ukrývá pod přezdívkou Hipsterka, její webová stránka není zaměřena jen na čtení, ale věnuje se i módě, jídlu nebo osobnímu rozvoji. Trefně vybrala kategorii, do které ohlas na tuto knihu zařadila, a to je právě osobní rozvoj. „*Tenhle cvičební zápisník je vhodný opravdu pro všechny, a to i neposedlé psaním. Skvělá cvičení (Jak popíšete slepému zavazování tkaniček?) doplňují vtipné ilustrace od Terezy Lukešové.*”⁶⁴

Posledním reagujícím na knihu *Kreativní zápisník* je žena vystupující pod jménem Chensie Ips. Tento článek je dostupný na webové stránce Podpora českých autorů. „*Projekt*

---

⁶⁰ *Knižní deníček* [online]. Michaela Rubášová, 2017 [cit. 2018-01-25]. Dostupné z: www.kniznidencek.blogspot.cz

⁶¹ *Hipsterka.cz* [online]. Hipsterka, 0107n. 1. [cit. 2018-01-25]. Dostupné z: www.hipsterka.cz/

⁶² Projekt: PODPORUJEME ČESKÉ AUTORY [cit. 2018-01-25]. Dostupné z: www.podporaceskychautoru.cz

⁶³ RECENZE: Kreativní zápisník - René Nekuda. *Knižní deníček* [online]. Michaela Rubášová, 2017 [cit. 2018-01-25]. Dostupné z: <http://kniznidencek.blogspot.cz/2017/11/recenze-kreativni-zapisnik-rene-nekuda.html>

⁶⁴ Chcete v sobě probudit kreativitu? Zkuste Kreativní Zápisník!. *Hipsterka.cz* [online]. Hipsterka, 0107n. 1. [cit. 2018-01-25]. Dostupné z: <http://hipsterka.cz/chcete-v-sobe-probudit-kreativitu-zkuste-kreativni-zapisnik/>

*Podpora českých autorů prezentuje díla domovské literární scény a snaží se, aby si čtenáři i mezi tamějšími spisovateli našli své oblíbence.*⁶⁵ Tento web nám poskytuje nejrozsáhlejší recenzi. Podává informace o autorovi, kresby, analyzuje styl autora, popisuje úkoly a zmiňuje i nepraktickou vazbu. Neopomíná ani to, že autor opět knihu zaslal sám. „Autor tvrdí, že bylo dílo navrženo tak, aby ho užil co nejširší okruh kreativců – s čímž plně souhlasím. Nemám problém Kreativní zápisník doporučit všem, kdo chtějí tvořit pomocí slov tím nejužasnějším způsobem, který znám...”⁶⁶

3.2 Metody v knize *Kreativní zápisník*

V této části bakalářské práce, bych se ráda zaměřila na metody, v knize *Kreativní zápisník*, ve srovnání se Zbyňkem Fišerem a jeho knihou *Tvůrčí psaní: malá učebnice technik tvůrčího psaní*. Ráda bych ještě uvedla, že v této části nebudou jednotlivé úkoly citovány, z důvodu chybějící paginace.

Důvodem uvedení Fišera, je, že Nekuda se s ním v některých úkolech shoduje. Volnou asociaci autor definuje jako individuální prostředek, k odkrytí vrstev, které nejsou za normálních podmínek tak přístupné.⁶⁷ Volnou asociaci neboli automatické psaní, vidíme například ve cvičení: *Nyní se nekontrolujte a popište tyto dvě stránky vším, co se vám právě honí hlavou.*

Do imaginativního psaní, které se týká vniknutí do podvědomí a následné zaznamenávání pomocí verbálních prostředků⁶⁸, lze zařadit úkol: *Vzpomeňte si na co nejvíce svých poprvé (první pusa, první hračka, první auto první významání ve škole apod.)* Pisatel se zaměří na podvědomí spojené i s minulostí a poté ho vepisuje na papír.

Jiný úkol se netýká tolik minulosti, ale spíše pocitů. Nekuda po nás chce, abychom popsali pocity, které máme při běhu nebo plavání. I tento úkol bych zařadila do imaginativního psaní.

Další z metod podle knihy Fišera je autobiografické psaní. Do této kategorie bych zařadila úkol: *Jak by vás popsal někomu cizímu váš dobrý kamarád či kamarádka? Nebojte se toho – zjištění, že naše vnímání sebe sama není jediné na světě, je velmi zajímavé.* Fišer tvrdí, že: „*Je to technika vycházející například z deníkových záznamů pisatele...chronologického záznamu*

---

⁶⁵ Informace. *Podpora českých autorů* [online]. Projekt: PODPORUJEME ČESKÉ AUTORY [cit. 2018-01-25]. Dostupné z: <http://www.podporaceskychautoru.cz/p/informace-o-projektu.html>

⁶⁶ SALVOVÁ-ŠABÍKOVÁ, Ivona. Recenze: KREATIVNÍ ZÁPISNÍK (René Nekuda). *Podpora českých autorů* [online]. Projekt: PODPORUJEME ČESKÉ AUTORY, 2017 [cit. 2018-01-25]. Dostupné z: <http://www.podporaceskychautoru.cz/2017/11/recenze-kreativni-zapisnik-rene-nekuda.html>

⁶⁷ FIŠER, Zbyňek. *Tvůrčí psaní: malá učebnice technik tvůrčího psaní*. Brno: Paido, 2001. Edice pedagogické literatury, s. 55.

⁶⁸ Tamtéž, s. 58.

událostí, subjektivního líčení, intimních reflexí atd...Při práci v kurzech však u něj nesledujeme cíle terapeutické...Autobiografie poskytuje bohatý materiál k psaní, vlastní zážitky, jejich prožívání a hodnocení..."⁶⁹ Myslím si, že popsání sebe sama a zpracování určitého pohledu na sebe také patří do autobiografického psaní. Úkol se sice netýká události, či líčení, ale jedná se právě o výše zmíněnou intimní reflexi.

Jednou z dalších metod je Fišerova metoda sestupu do vzpomínek. „Při práci v tomto cvičení nehledají autoři svou inspiraci ve skutečném obrázku či fotografii, ale ve vzpomínce na nějaký okamžik, který si vybaví a vidí jej svým vnitřním zrakem.“⁷⁰ V Nekudově knize to vidíme na úkolu Archiv: *Jaká je vaše nejstarší vzpomínka? Proč si pamatujete zrovna tuto událost?*

Dalším procvičováním konkrétní části příběhu je cvičení spojené s dialogy. Tomuto tématu se Nekuda věnuje ve své knize *Dialog, seznamte se*. Úkol zní: *Pravděpodobně jste již zažili tzv. „tvůrčí blok“. Zkuste si ho představit jako nějakého člověka a sepsat s ním krátký rozhovor.* Tento úkol je, dle mého názoru, spojení s psychoterapií a s odstraňováním bloků. Fišer hovoří o tom, že „Vytvořit reálný dialog, který působí přirozeně, případně ve smyšleném prostředí, tj. v umělé textové skutečnosti autenticky, je obtížné i pro autora, jenž má pro verbální projevy postav k dispozici neomezenou slovní zásobu.“⁷¹

Úkol, týkající se dialogů není ale v knize *Kreativní deník* pouze jeden. Dalším je: *Pokuste se popsat libovolnou konverzaci bez použití přímé řeči.* Zde se jedná o návrat k úkolům z knihy *Dialog, seznamte se*, kde je tomuto tématu věnována větší část.

Dalšími úkoly, které Nekuda rozšířil do samostatného kurzu, jsou cvičení věnující se rozšiřování slovní zásoby. Jde o úkoly: *Vymyslete co nejvíce citoslovce vyjadřující zhnusení; Napište různé způsoby pozdravů při setkání.* Těmito cvičeními se zabývá v online kurzu *Rozšiřovač slovní zásoby*.

Nekuda zde použil z převážně větší části nové úkoly zaměřené na jiná témata a jiné metody. Ovšem se zde objevují i již zmíněné metody. Ať už ty ze starších textů nebo z online kurzů. Nehodnotila bych tuto skutečnost jako nedostatek kreativity ale jako to, že Nekudovy se tyto metody osvědčily, a tak je lze používat dál.

---

⁶⁹ FIŠER, Zbyněk. *Tvůrčí psaní: malá učebnice technik tvůrčího psaní*. Brno: Paido, 2001. Edice pedagogické literatury, s. 56.

⁷⁰ Tamtéž, s. 89.

⁷¹ Tamtéž, s. 138.

3.3 René Nekuda a současný literární kontext

Celkově současná literární kultura nabízí nepřeborné množství knih, kterými by mohla být až doslova zahlcena. Tomuto tématu se věnuje Jiří Trávníček ve své knize *Překnížkováno*⁷². Budeme-li mluvit konkrétně o současné kultuře tvůrčího psaní, zde není až tak moc na výběr. Osobnosti, které jsem zmínila v úvodu své práce, jsou sice spojené s tímto oborem, ale není jich příliš, proto ve své práci zmiňuji i diplomové práce.

V současné kultuře tvůrčího psaní lze hovořit o několika zmíněných osobnostech. Jedná se hlavně o Markétu Dočekalovou, Zbyňka Fišera, Jiřího Studeného, a právě Reného Nekudu. Pokud hovoříme o oboru tvůrčího psaní, je s ním spojeno hned několik jmen, avšak každý toto téma pojímá jiným způsobem. Pokud se jedná například o autorku Markétu Dočekalovou, která stejně jako Nekuda vede kurzy tvůrčího psaní a je uživatelkou své webové stránky, tak oproti němu se například ve své knize *Tvůrčí psaní pro každého: Oblíbená učebnice tvůrčího psaní*, nezabývá doporučením nebo radami, jak napsat knihu, ale podrobně se věnuje radám a doporučením při psaní interview, sloupku, recenzi nebo reportáže a podobně.

Dále Daniela Fischerová, vyučovala na Literární akademii Josefa Škvoreckého obor Tvůrčí psaní a je členkou Mezinárodního PEN klubu. Mimo to se spojila s Nekudou a umožnila mu zveřejnit na webovou stránku svůj několikadílný seriál, s názvem *Drbání kožichu aneb Poznámky ke smyslu a stavbě příběhů*. Jedná se, jako v případě Nekudy, o kurz tvůrčího psaní. Oproti Nekudovým knihám není tato kniha pojatá tak zajímavým způsobem. Neobsahuje ilustrace, je to jen čistý text, který není dělen na teorii a praxi. Závěr je psaný samotným Nekudou. Tento text bere jako pomoc pro orientaci spojenou s příběhy.

Kromě těchto žen se o tvůrčí psaní zajímá i Zdeněk Fišer ať už v knize *Tvůrčí psaní: malá učebnice tvůrčího psaní, Slovem akcí obrazem*, anebo jako editor sborníku *Tvůrčí psaní – klíčová kompetence na vysoké škole*. Nejpodstatnější pro mou práci je první zmíněná kniha, která obsahuje i cvičení, ze kterých lze aplikovat Fišerovi metody, na metody Nekudovi.

V neposlední řadě, je tu i vedoucí mé bakalářské práce, Jiří Studený. Kromě toho, že tvůrčí psaní vyučuje, zabývá se jím i ve své práci *Dramata jazyka*⁷³. Zde se nachází zajímavé spojení tvůrčího psaní a umění zenu, zmínka o tvůrčím psaní a koučinku nebo tvůrčí psaní a šamanismus. Dalším dílem, který se zabývá tvůrčím psaním je Studeného kniha *Povytažený dráp*⁷⁴.

⁷² TRÁVNÍČEK, Jiří. *Překnížkováno: co čteme a kupujeme* (2013). Brno: Host, 2014.

⁷³ STUDENÝ, Jiří. *Dramata jazyka: teorie literatury a praxe tvůrčího psaní*. Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2010.

⁷⁴ STUDENÝ, Jiří. *Povytažený dráp: eseje o tvůrčím psaní*. Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2016. Tahy.

4 Sociální síť Reného Nekudy

V knize Aleny Fialové, *V souřadnicích mnohosti*, se dozvídáme, že: „*Nejčastějším způsobem interakce s novým médiem v nultých letech zůstávalo právě propagační a marketingové využití internetu. Nárůst osobních webů a blogů prezentujících literární aktivity českých spisovatelů byl markantní...začali se čtenáři komunikovat také samostatně...Osobní weby či blogy tak otevřeli publikační prostor, který by v tištěných médiích nemohl být autor z důvodů rozsahových i technologických logicky poskytnut.*”⁷⁵

A tak je tomu i u Nekudy, na svůj blog umisťuje nepřehledné množství informací o sobě, o jeho projektech, vše, co se týká nabídky jeho kurzů nebo odkazů na jeho knihy.

Kromě webových stránek, kterých je sám autorem, stejně jako je autorkou svých webových stránek Markéta Dočekalová⁷⁶, má Nekuda tři, dle mého názoru nejoblíbenější, a nejnavštěvovanější sociální síť, jako je Twitter, Facebook nebo Instagram.

Dle knihy Karla Pioreckého, *Česká literatura a nová média*, se dozvídáme, že tyto autorské webové stránky lze nazývat blogem. V knize se dozvídáme, že: „*Slovo „blog” bylo v souvislosti s tímto specifickým typem webové stránky použito (podle Jill Walker Rettberg, 2008) poprvé roku 1997.*”⁷⁷ Pokud se ale blíže zaměříme na tuto knihu, najdeme zde pět dělení, k čemu blogy slouží. Jedná se o to, že blog je brán jako technologická struktura; jako personalizované médium (literární) publicistiky; jako sebereprezentace a propagace; jako individualizovaná publikační forma, nebo jako nosič narativních struktur.⁷⁸ Nejvíce na Nekudův blog sedí sebereprezentace a propagace. „*Zde se blogy stávají v podstatě nosičem literární reklamy – o kterou se ovšem v těchto případech nestarají nakladatelé. Jejichž péčí knihy daného spisovatele vycházejí, ale sám autor, což má nepochybně jistý persvazivní potenciál a umožňuje to autorovi vstupovat do přímého kontaktu s publikem, jemuž svou tvorbu nabízí.*”⁷⁹ Nekuda se shoduje v této definici, protože jeho webové/blogové stránky obsahují jak jeho práce a projekty, tak i nabídku kurzů a podobně.

---

⁷⁵ FIALOVÁ, Alena, (ed). *V souřadnicích mnohosti: česká literatura první dekády jednadvacátého století v souvislostech a interpretacích*. Praha: Academia, 2014. Literární řada, s. 31.

⁷⁶ Tvůrčí psaní. *Škola tvůrčího psaní scénaristky Markéty Dočekalové* [online]. Markéta Dočekalová [cit. 2018-01-3]. Dostupné z: <http://www.tvurcipsani.cz/>

⁷⁷ PIORECKÝ, Karel. *Česká literatura a nová média*. Praha: Academia, 2016. Literární řada, s. 87.

⁷⁸ Tamtéž, s. 87-95.

⁷⁹ Tamtéž, s. 92.

V této části bych zmínila i Přemysla Krejčíka, který napsal bakalářskou práci na téma *Weby pro amatérskou literární tvorbu jako součást kultury tvůrčího psaní*.⁸⁰ Konkrétně bych poukázala na pojem kultura tvůrčího psaní, jenž je vytyčen ve studii *Fenomén Písmák jako součást kultury tvůrčího psaní*, v literárněkulturním časopise *Tahy*⁸¹. Krejčík říká: „*Za tvůrčí psaní, jakožto součást literární kultury, můžeme považovat psanou uměleckou tvorbu bez ohledu na motivaci, která vedla ke vzniku díla. Kolem tvůrčího psaní jako takového se utváří kultura tvůrčího psaní, která se zaměřuje na autorský růst, tedy tvůrčí sebezlepšování, zdokonalování, a dělá tak ze psaní zvláštní disciplínu (vlastní snaha, soutěže, publikace a kurzy). Kultura tvůrčího psaní obsahuje edukativní složku, která napomáhá amatérům k rychlému rozvoji...*”⁸²

4.1 Webová stránka Reného Nekudy

Jak je již výše uvedeno, Nekudovu webovou stránku, www.renenekuda.cz⁸³, lze označit jako blog. Kromě toho, že zde jsou nabídky jeho kurzů a knih či příruček obsahuje blog několik dalších kategorií. Těmi jsou informace o autorovi a o jeho webové stránce, sekce z médií a kalendář akcí. Další částí je blog, který zastupuje logicky největší část webové stránky, jsou zde různé články, od novinek, přes cvičení a testy až po doporučené jiné webové stránky. Je samozřejmé, že se Nekuda zabývá nejvíce tvůrčím psaním a s věcmi s tímto tématem spojenými, ale najdeme zde i články *Co je to talent?*⁸⁴, *Krátce o deadlinech*⁸⁵ či *Chci být minimalistou*⁸⁶.

Pokud bych tyto články měla nějak definovat, lze říci, že je můžeme uplatnit v různorodých oborech. Například článek o deadlinech neplatí jen pro obor tvůrčí psaní, ale setkáme se s nimi i jinde. To stejné nastává v případě minimalismu, ano je dobré knihu

---

⁸⁰ KREJČÍK, Přemysl. *Weby pro amatérskou literární tvorbu jako součást kultury tvůrčího psaní* [online]. Pardubice, 2010 [cit. 2018-06-1]. Dostupné z:

https://dk.upce.cz/bitstream/handle/10195/60200/KrejcikP_Webypro_LV_2015.pdf?sequence=1&isAllowed=n. Bakalářská práce. Univerzita Pardubice, Fakulta filozofická, Katedra literárních věd a slavistiky.

⁸¹ *Tahy 2016: literárněkulturní časopis*. Pardubice: Filozofická fakulta Univerzity Pardubice ve spolupráci s Hejtmanstvím Pardubického kraje, východočeským střediskem Obce spisovatelů a nakl. Pavel Mervart, Červený Kostelec, 2016.

⁸² Tamtéž, s. 163.

⁸³ René Nekuda: *Tvůrčí psaní v jazyce, kterým mluví vaše múza!*. *René Nekuda: Tvůrčí psaní v jazyce, kterým mluví vaše múza!* [online]. René Nekuda, 2008 [cit. 2018-03-04]. Dostupné z: www.renenekuda.cz

⁸⁴ NEKUDA, René. *Co to je talent?*. *René Nekuda* [online]. René Nekuda, 2012 [cit. 2018-02-18]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/co-to-je-talent/>

⁸⁵ NEKUDA, René. *Krátce o deadlinech*. *René Nekuda* [online]. René Nekuda, 2010 [cit. 2018-02-18]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/deadline/>

⁸⁶ NEKUDA, René. *Chci být minimalistou!*. *René Nekuda* [online]. René Nekuda, 2012 [cit. 2018-02-18]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/chci-byt-minimalistou/>

nepředimenzovat různými prvky a nevytvořit tak kýč, ale o minimalismu můžeme hovořit například ve spojitosti s módou nebo bydlením. Článek o talentu je ale zcela jiný, je tu jen citát od Arnošta Lustiga a věta doplněná Nekudou.

Další věcí, na kterou bych ráda poukázala je projekt Povídka měsíce, autor do této sekce bude každý čtvrt rok přidávat jeden text, od českých autorů. Bude se jednat o různé žánry.⁸⁷

V průběhu psaní mé bakalářské práce došlo ke změně vzhledu webové stránky Reného Nekudy. Články tak navíc obsahují náhled obrázku a celkově webová stránka působí přehledněji, více upraveně a minimalističtěji.

4.2 Twitter

Na jeho twitterovém profilu najdeme nepřeberné množství odkazů týkajících se rozhovorů, které autor poskytoval. Tyto rozhovory mohou, do jisté míry, pomoci čtenáři Nekudových děl nebo účastníkům kurzu, udělat si obraz o osobnosti analyzovaného autora. Nekudu lze vnímat jako znalce v oblasti tvůrčího psaní, avšak v kombinaci s vystupováním na této sociální síti působí velice lidsky, přátelsky. Je to, dle mého názoru i díky tomu, že se nevyhýbá odkrytí svého soukromí, ať už v podobě fotografií, nebo textů z osobního života, které zveřejňuje: „Právě jsem pomocí svého nového pressovače vytvořil první cappuccino. #wow.“⁸⁸ Dále odkazy na videa nebo knihy, které Reného zaujaly. Zmiňuje se zde i o svých projektech, jako je například *Hakuna Matata*. Nezapomíná se odkazovat i na svou soukromou webovou stránku, ta je s touto sociální sítí úzce propojená.

4.3 Facebook

Twitter spolu s Facebookem je pro Nekudovi čtenáře jakousi klíčovou sociální sítí. Jedná se o to, že Nekuda nabízí některé kurzy zdarma. Dalo by se říci pouze za „sdílení“. Tyto sociální sítě jsou velice dobře propojené s jeho soukromou webovou stránkou. Pokud totiž máte profil na Twitteru nebo Facebooku, můžete zdarma sdílet jeho online knihu nebo příručku a ta se vám za sdílení odemkne, a lze si jí tak bezplatně pořídit. I tímto Nekuda dokazuje, jak snadno přístupné jsou jeho kurzy. To je velkou výhodou například pro čtenáře, kteří nemají takové finanční možnosti a můžou začít psát, řekněme bez investice. A tak se boří bariéra po finanční

---

⁸⁷ NEKUDA, René. Povídka měsíce. *René Nekuda* [online]. René Nekuda, 2018 [cit. 2018-04-25]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/projekt-povidka-mesice/>

⁸⁸ Tweety. *Twitter* [online]. René Nekuda, 2014 [cit. 2018-01-12]. Dostupné z: <https://twitter.com/renenekuda/status/437650788685737984>

stránce. Záleží ale na tom, jestli to není velice chytrý marketingový tah. Nekuda by mohl čtenáře učít jakýmsi zvykům, vyhledávat jeho kurzy zdarma.

Na Facebooku Nekuda odděluje soukromou a řekněme pracovní stránku. Na soukromém profilu sdílí fotografie například z cest a na svém veřejném/pracovním profilu sdílí příspěvky týkající se knih, nových či plánovaných projektů, odkazy na webovou stránku nebo rozhovory.

4.4 Instagram

Pokud bych měla vybrat sociální síť, na které je Nekuda nejméně aktivní, je to právě Instagram. Jde ale i to, že ten oproti dvěma výše zmíněným sítím má omezené množství možností. Autor zde tedy sdílí fotografie z cest, přidává související příspěvky s jeho tvorbou a nevyhýbá se ani ukázce soukromí (například volební lístky, fotografie jídla, knihy). I zde je inspirativní i když z jiného pohledu. Nejedná se o pouze osobní prezentaci, je zde kombinace i spolu s profesním životem. Je tedy jen na Nekudovi, zda se nerozhodne tyto dva odlišné póly rozdělit, jako to udělal v případě stránek facebookových.

4.5 René Nekuda a propagace, marketing a média

Stejně jako mnoho autorů se i Nekuda snaží využívat propagace například pomocí reklamy nebo dalších marketingových tahů. Autor využívá nejvíce ze sociálních sítí Twitter a Facebook. V poslední době se nevyhýbá ani dnes populárnímu Youtube, kam vkládá krátká videa. Těmto videím není věnována taková pozornost, nejčastěji se totiž počet shlédnutí pohybuje v počtu desítek či stovek lidí. Tyto kratší spoty upozorňují v první řadě na kurzy tvůrčího psaní. Dvě videa jsou ale zaměřena na knihy, u publikace *Hakuna Matata* je video zaměřeno zejména na křest této knihy, u *Kreativního zápisníku* se jedná o knižní trailer. Video jsou tvořena zábavnou a jednoduchou formou, často je to kombinace textu a obrázků, nebo animované postavy, která text doplňuje.

Výborným reklamním tahem je Nekudovo odkazování se na jiné části jeho webových stránek. Toto propojení funguje v mnoha kurzech, například je tomu tak v emailovém kurzu *Jak napsat knihu*, zde se odkazuje na své vlastní články, které najdeme na jeho webových stránkách a ke kterým vloží odkaz. Ve cvičeních se setkáme i s odkazem na *Příběhovač*, který se objevuje i v Nekudových knihách. Dobrý nápad je i kombinace sociálních sítí s blogem a následně přístup ke kurzu. Pokud totiž chceme mít přístup k nějakému jeho kurzu, často je nutné něco sdílet. Ve skutečnosti to vypadá tak, že zájemce sdílí na sociální síti (Facebook nebo Twitter), odkaz na kurz, o který má zájem. V případě Facebooku tento odkaz/sdílení vidí

všichni lidé, kteří mají přístup k profilu zájemce. I to je svým způsobem druh reklamy, je totiž možné, že nás tento odkaz také osloví.

Otázkou ale zůstává, jak se k Nekudovým kurzům dostávají zájemci, pro které není internet hlavním informačním médiem. Například starší lidé, to by mohl být zásadní problém v rozšiřování jeho kurzů do všech věkových kategorií. Dle prezentace Nekudy na sociálních sítích lze odhadnout přibližný věk účastníků jeho kurzu, a to dle mého názoru od okolo dvaceti až do čtyřiceti let. Zcela jistě se zde ale najdou výjimky. Ti, kteří se o tento obor zajímají, a tak si k němu najdou cestu. Dle mého názoru je ale Nekuda přeci jen zaměřen na mladší zájemce. Jeho reklamy nejsou viditelné například v televizi, není možné je slyšet v rádiu, zaměřuje se především na internet. Je možné, že v tomto ohledu Nekudovi slouží rozhovory, některé z nich se totiž objevují i v tištěné formě.

Objevují se i rozhovory, které se vyskytly na rádiových stanicích, a to například *Rozhovor o tvůrčím psaní na vlnách Českého rozhlasu 2*⁸⁹ či rozhovor z *Radia Wave*⁹⁰ z pořadu *Liberatura*, odkaz na ně najdeme na Nekudových webových stránkách.

Ty mají ale větší zastoupení na internetu. Rozhovor s Nekudou se objevil i na slovenské stránce greenie.elist.sk⁹¹. Z domácích webových stránek bych vyzdvihla rozhovor pro blog nakladatelství *Martinus*⁹², *Nový prostor*⁹³ či *Reflex*⁹⁴, kde Nekuda hovoří o předsudcích týkajících se jeho věku, o důvěře, či o projektu Hakuna Matata.

Ve většině rozhovorů je vnímán jako velice mladý učitel, který má ale široký rozhled i právě díky své zálibě v cestování a poznávání nových exotických míst a jiných kultur. Za negativní stránku považuji ovšem to, že ačkoliv je analyzovaný autor velice aktivní na sociálních sítích, nikde nenajdeme ukázkou kurzu, nebo semináře. Dle mého názoru by krátký sestřih byl dobrým příkladem toho, jak autor v hodinách pracuje.

---

⁸⁹ Rozhovor o tvůrčím psaní na vlnách Českého rozhlasu 2. *René Nekuda* [online]. René Nekuda, 2012 [cit. 2018-02-12]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/rozhovor-o-tvurcim-psani-na-vlnach-ceskeho-rozhlasu-2/>

⁹⁰ Autor. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-02-12]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/autor/>

⁹¹ Greenie knižnica. Greenie knižnica [online]. [cit. 2018-06-05]. Dostupné z: <http://greenie.elist.sk/index.html>

⁹² Martinus. Martinus.cz Blog [online]. Martinus [cit. 2018-06-05]. Dostupné z: <http://blog.martinus.cz/>

⁹³ Nový Prostor. Nový Prostor [online]. [cit. 2018-06-05]. Dostupné z: <http://novyprostor.cz/>

⁹⁴ Reflex. Reflex.cz [online]. [cit. 2018-06-05]. Dostupné z: <http://www.reflex.cz/>

5 Kurzy Reného Nekudy

Pokud si vybíráme kurz tvůrčího psaní na autorových webových stránkách, sám nám prozradí, proč si jeho kurzy vybrat a k čemu jsou tyto kurzy dobré. Autor neopomene to, že má jednu z nejdelších praxí v České republice, dále to, co vystudoval, kolik návštěvníků zhruba absolvovalo jeho kurzy nebo to, že působil v zahraničí.⁹⁵ Ohledně počtu kurzistů předkládá informaci: „Před vámi bylo v mých kurzech více než 3500 spokojených kurzistů ve věku od 11 do 86 let.“⁹⁶ K tomuto údaji ale nelze dohledat rok, tudíž nevíme, jak je tato informace aktuální.

V knize Aleny Králíkové *Autorské tváře v knižních zrcadlech* se dozvídáme, že jakýsi možný autorův obraz souvisí s masovými médii.⁹⁷ V případě Nekudy si tento názor můžeme přetvořit, a lze říci, že Nekuda si svůj obraz utváří sám. Tento sebeobraz se vytváří tím, že poskytuje médiím nějaký zajímavý materiál. Za těmito médii se může ukrývat tisk, televize nebo internet, konkrétně blogy a s nimi Nekudova webová stránka.⁹⁸

Z knihy Ireny Žantovské *Rétorika a komunikace*, lze dosadit Nekudův způsob komunikace a označit ho jako „(Sebe)propagační...naše potřeba sebepotvrzovací a existenciální...V některých oblastech komunikace se tato funkce začíná považovat za jejich očekávanou integrální součást (reklamní komunikace). V takovém případě často dochází ke splývání propagační, apelační a manipulační funkce...“⁹⁹

To je zcela jistě pro některé zájemce velice atraktivní. Nenabízí jen jeden kurz, ale je možné si vybrat z několika nabídek lekcí. Jedná se například o jednodenní lekci, která trvá sedm hodin. Jsou zde obsaženy základy týkající se příběhů, ten není tak o psaní jako spíše o rozšíření obzorů. Dále se jedná i o kurzy víkendové. Tento kurz je patnácti hodinový. Do této lekce autor zahrnul jak teorii, tak i praxi, neopomene ani diskuzi a slibuje „jedinečný zážitek“. Účastníci si zde procvičí dialogy a monology, strukturu příběhů, postavy, popis nebo hledisko.¹⁰⁰

Nechybí ani nabídka dlouhodobých kurzů, které zaberou padesát a více hodin. Tento seminář se zabývá stylem, hledáním sebe sama a poté se věnuje i řemeslu, jako je

---

⁹⁵ Kurzy tvůrčího psaní. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-09]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/kurzy-tvurciho-psani/>

⁹⁶ Tamtéž.

⁹⁷ KRÁLÍKOVÁ, Andrea. *Autorské tváře v knižních zrcadlech: obrazy autorů současné české literatury v perspektivě kulturního transferu*. Příbram: Pistorius, 2015. S. 58.

⁹⁸ Tamtéž, s. 59.

⁹⁹ ŽANTOVSKÁ, Irena. *Rétorika a komunikace*. Praha: Dokořán, 2015. Bod (Dokořán), s. 21–22.

¹⁰⁰ Kurzy tvůrčího psaní. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-09]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/kurzy-tvurciho-psani/>

například stavba příběhu, úvod, postavy, dialog nebo zápletka a podobně.¹⁰¹ Tento kurz je celoroční, a tak je možné, že Nekuda v kurzistech vzbudí jakýsi zvyk spojený se psaním, ve kterém bude chtít kurzista pokračovat.

Nekuda nevede jen tyto nabízené hodiny, ale zaměřuje se i na pokročilé účastníky, kteří již něco podobného absolvovali. Nekuda v popisu tohoto kurzu píše, že výsledkem by měla být kniha, která bude moci být vydána. Novinkou je i jeho *Mistrovský kurz tvůrčího psaní*, každý účastník neboli autor, zde pracuje na svém rukopisu. Lektor se zde totiž zavazuje, že se pokusí zařídit vydání minimálně poloviny knižních textů, které budou dokončeny.¹⁰²

Mimo jiné jsou zde i workshopy a další hodiny, miniakademie, kurz týkající se vydání knihy nebo *Anglo-americký kurz tvůrčího psaní*. Nekudovo vysvětlení zní: „*Anglo-americký kurz tvůrčího psaní je veden stylem výuky, který je běžný v anglo-americkém světě, kolébce tvůrčího psaní. Je svázán se systémem, který jsem vstřebal při svých zahraničních cestách a na různých evropských konferencích, kterých se v posledních letech účastním.*”¹⁰³ Pokud se chcete zúčastnit tohoto kurzu nezáleží, jestli jste začátečník nebo pokročilý. Pracuje se tu převážně ve skupině a opět lekce obsahuje teorii i praxi.¹⁰⁴

Co se týče propagace, všechny tyto seznamy lekcí a podrobnosti o nich Nekuda popisuje na své webové stránce. Web je velice přehledný, a tak zájemci nedělá problém se v těchto stránkách či v nabídce orientovat. Pokud si ale stále není jistý výběrem podle popisu, je možné lektorovi napsat. Ten při zpětné vazbě doporučí nejvhodnější variantu.

V souvislosti se zpětnou vazbou bych ještě jednou zmínila Přemysla Krejčíka. Ten na toto téma reaguje v uvedené studii *Fenomén Písmák jako součást kultury tvůrčího psaní*. Hovoří o tom, že v kurzech je to se zpětnou vazbou poněkud složité, není na ní takový čas kvůli cvičením.¹⁰⁵

V rozhovorech poskytuje informace o úspěšnosti kurzů. Říká, že: „*se tady v Evropě užíví psaním 3 až 5 % z těch, kteří se o to pokoušejí. V mých kurzech je to procento samozřejmě vyšší,*

---

¹⁰¹ NEKUDA, René. PŘÍBĚH – 7900 Kč za celý kurz (nebo 4450 Kč za jeden semestr). *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/kurzy-tvurciho-psani/#rocní>

¹⁰² NEKUDA, René. Mistrovský kurz tvůrčího psaní. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/kurzy-tvurciho-psani/mistrovsky-kurz-tvurciho-psani/>

¹⁰³ NEKUDA, René. Anglo-americký kurz tvůrčího psaní. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/kurzy-tvurciho-psani/americky-kurz-tvurciho-psani/>

¹⁰⁴ Tamtéž.

¹⁰⁵ *Tahy 2016: literárněkulturní časopis*. Pardubice: Filozofická fakulta Univerzity Pardubice ve spolupráci s Hejtmanstvem Pardubického kraje, východočeským střediskem Obce spisovatelů a nakl. Pavel Mervart, Červený Kostelec, 2016, s. 171.

protože sdružuju lidi se zájmem o psaní, seberozvoj, tvorbu a čtení.”¹⁰⁶ Dále uvádí jména autorů, kteří se výrazně prosadili. Jedná se o Olgu Landovou, Evu Vychodilovou či Olivera Buriana.¹⁰⁷ Z těchto jmen bych vybrala Olivera Buriana, ten napsal knihy jako například *Úsvit – Soumrak nosičů I*¹⁰⁸, *Povídky toaletní*¹⁰⁹ nebo *Padesátka*¹¹⁰. Tento autor má i svou webovou stránku, kam vkládá ukázky ze svých děl.¹¹¹ Na této stránce ale není v porovnání s Nekudou příliš aktivní.

5.1 Online kurzy

Výše uvedené kurzy si zájemce musí zaplatit. Nekuda ale nabízí i kurzy, které jsou bezplatné. Lze je na autorových webových stránkách stáhnout pomocí sdílení na Twitteru nebo Facebooku, anebo není nutné ani nic sdílet. Dále zmíněné informace nebudou citované, je to z toho důvodu, že Nekudovy online kurzy plniteli a účastníkovi chodí na email. Tudiž informace, které jsem v následující části použila jsou mé vlastní. Pokud se jedná o informace, které autor poskytuje veřejně na své webové stránce, nebo kdekoliv jinde, zdroje zde nechybí. Stejně tak je to i v případě přiložených obrazových příloh.

Jde například o *Trenéra kreativity*. Tento kurz jsem si sama vyzkoušela v rámci své bakalářské práce. Jde o to, že každý den zájemci chodí na email úkoly, které musí plnit. Jedná se o velice časově nenáročné cvičení. V tomto, nazvala bych to, minikurzu se pracuje s náhodným generátorem slov. Převážně se jedná o to, že se mezi hlavním vylosovaným slovem musí spojit náhodně vygenerovaná slova další. E-maily s těmito kurzy se představují jako Váš trenér kreativity, který vám tyká a povzbuzuje. Můj první e-mail byl: *Ahoj, jsem tvůj nový trenér kreativity. Pravidla hry jsou dost jednoduchý – já ti budu dávat úkoly a ty je budeš plnit. Každý den ti pošlu e-mailem vybraný cvik. Na jeden úkol máš maximálně pět minut času. Je to jasný? Dobře, to jsem rád. Pamatuj si, že bez práce nejsou koláče a hubnutí nánosu stereotypu je zhruba tak stejně těžký, jako hubnutí do plavek po přechodu. Ale já ti věřím, že to zvládneš!* I když tedy nestojíme autorovi tváří v tvář, přijde nám, jako kdyby komunikoval jen s námi.

---

¹⁰⁶ KOLDA, Ondřej. René Nekuda: V posteli se rád pomazlím s dobře vyrobenou knihou. *Objevit.cz* [online]. 2017 [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <http://objevit.cz/rene-nekuda-v-posteli-se-rad-pomazlim-s-dobre-vyrobenou-knihou-t232172>

¹⁰⁷ KOLDA, Ondřej. René Nekuda: V posteli se rád pomazlím s dobře vyrobenou knihou. *Objevit.cz* [online]. 2017 [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <http://objevit.cz/rene-nekuda-v-posteli-se-rad-pomazlim-s-dobre-vyrobenou-knihou-t232172>

¹⁰⁸ BURIAN, Oliver. *Úsvit: první kniha trilogie Soumrak nosičů*. Praha: JaS nakladatelství, 2015.

¹⁰⁹ BURIAN, Oliver. *Povídky toaletní*. Praha: JaS, 2014.

¹¹⁰ BURIAN, Oliver. *Padesátka*. V Brně: Jota, 2016.

¹¹¹ BURIAN, Oliver. Oliver Burian. *Oliver Burian: Stránky volného ptáka* [online]. 2014 [cit. 2018-05-05]. Dostupné z: <http://www.oliverburian.cz/>

Tímto jednáním se nám Nekuda velice přibližuje. Máme pocit, že s námi komunikuje na velice přátelské úrovni, i když se jedná o písemné dorozumívání.

K zamyšlení ale stojí představa, jestli takto probíhají i „fyzické“ kurzy. Jistě si na nich Nekuda udržuje jakousi autoritu, a tak si nejsem jistá, zda takto povzbuzuje i při živém vystupování. Není tedy pro zájemce atraktivnější absolvovat online kurzy? Nevýhodou tohoto kurzu může být to, že autor nad námi nemá žádnou kontrolu. Nezáleží na tom, kdy e-mail (viz. obrázek č. 1) otevřete, ale každý den vám chodí další a další.

Ahoj, pamatuješ si, v jaké lavici jsi seděl(a) na základní škole? Ach ta paměť! Ani netušíš, jak moc nás ovlivňuje! Každý den, každou hodinu, každou minutu. Promiň, občas se zaseknu a jen tak plácám nesmysly...

Tady je tvůj dnešní úkol:

Vylosuj si dvakrát **čtyři náhodná slova** (dvakrát klikni na předchozí odkaz). Vzniknou ti tak dva seznamy – A a B. Pokus se najít pojítka mezi jednotlivými položkami z obou seznamů a spáruj vždy jedno slovo ze seznamu A s jedním slovem ze seznamu B.

Příklad: CHLÉB a LÍZATKO se dají sníst. OCAS a DRÁHA jsou spojené s letadly.

Skvělý – jedeme dál!

Obrázek č. 1

Mezi další „pomocníky“ spojené s tvůrčím procesem patří například *Kreativní desetiminutovky*. Jedná se o sedm cvičení, které zdarma najdeme na Nekudových stránkách. Jako příklad jsem vybrala cvičení, ve kterých autor zapojuje již výše zmíněné smysly. Úkol má název *Barvičky a smysly*. „*Namalujte si doprostřed papíru kruh a vyved'te z něho pět čar, které označte podle lidských smyslů (chut', čich, hmat, sluch, zrak). Nyní si do kruhu napište tuto barvu: hnědá. A teď zkuste ke každému smyslu vymyslet co nejvíce věcí, které vám daná barva ve spojení s daným smyslem připomíná (např. červená + zrak = křupavé jablko, červená + vůně = skořice). Máte na to přesně deset minut.*”¹¹² Krátká a jednoduchá cvičení, která lze využít při tvůrčím bloku. Jejich zadání se trochu mění při každém návratu na stránku. Nekuda doporučuje během těchto deseti minut nehodnotit, nestarat se o výsledek, a nakonec se pochválit.¹¹³

¹¹² NEKUDA, René. *Kreativní desetiminutovky*. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/kreativni-desetiminutovky/>

¹¹³ Tamtéž.

Opět se tímto lze vrátit k Nekudovi přátelské komunikace. Ráda bych použila knihu Miroslava Štochla *Teorie literární komunikace*,¹¹⁴ kdy celkově „komunikace je základem všech vztahů mezi lidmi“¹¹⁵. Je také velice důležité, kdo komunikuje, ale i jak a kdo bude zprávu dekódovat a konečným prvkem je zpětná vazba.¹¹⁶ V případě Nekudy je uvědomění toho, že komunikuje s někým, kdo jeví zájem o tvůrčí psaní a dovolím si říci, že nehovoří s úplnými laiky. Tudíž od čtenářů a zájemců o kurzy očekává jakési základní vědění. Jistě využívá různé druhy komunikace, v případě jednodušších kurzů, které nezaberou tolik času a věnují se spíše procvičování se jedná o odlehčenou formu komunikace. Pokud se jedná o kurz *Jak napsat knihu*, je komunikace vážnější a oficiálnější, protože přeci jen jde o složitější téma. V audio kurzu kombinuje jak spisovnou češtinu, tak i obecnou a hovorové výrazy. Toto střídání hodnotím velice kladně, Nekuda si totiž naprosto přesně uvědomuje, co v jaké části nebo v jakém kurzu použít a jaký druh komunikace zvolit.

5.1.1 3 měsíce inspirace zdarma

Jedná se opět o emailový kurz. Tato cvičení se ale neplní každý den, kurz chodí na email jednou za dva dny, tudíž má zájemce mezi plněním úkolů den volna. Výhodou je i nevelká časová náročnost, jedná se zhruba o patnáct minut denně. Tento trénink rozvíjí fantazii, vytváří návyk na pravidelné psaní a v neposlední řadě zvyšuje sebejistotu.¹¹⁷ Na rozdíl od kurzu *Trenér kreativity* nám autor vyká. Úkoly jsou různorodé, Nekuda pracuje s tím, kdy si máme něco představit (ztracení v širém oceánu); vzpomenout si na vtipnou historku a rozesmát čtenáře; napsat oblíbenou knihu anebo alespoň změnit její konec. Nevyhýbá se ale i práci s pamětí, jde o úkol spojený s tím, že si máme vybavit nějaké věci, když zavřeme oči, nebo popsat cestu do práci či do školy z ptáčích perspektivy. Jsou zde ale i úkoly, kdy autor požaduje i jinou aktivitu než sezení a psaní, jedná se například o úkol, kdy máme sehnat co nejvíce otisků prstů od známých a napsat, jestli nám něco připomínají, nebo jestli mají něco společného.

Cvičení jsou, jak jsem již zmínila časově nenáročná a nejsou nijak dlouze rozepsaná (viz. Obrázek č. 2). Skládají se z názvu a jednoduchého popisu. Například *Vzkaz v lahvi*. Zadání: Kdybyste měli poslat vzkaz v lahvi, co byste tam napsali? Nebo *Osobní letadlo*. Zadání: Napište krátký příběh, která začíná následující větou: Pokud bych měl(a) vlastní letadlo, nevěděl(a) bych, kam bych letěl(a).

---

¹¹⁴ ŠTOCHL, Miroslav. *Teorie literární komunikace: [úvod do studia literatury]*. Praha: Akropolis, 2005.

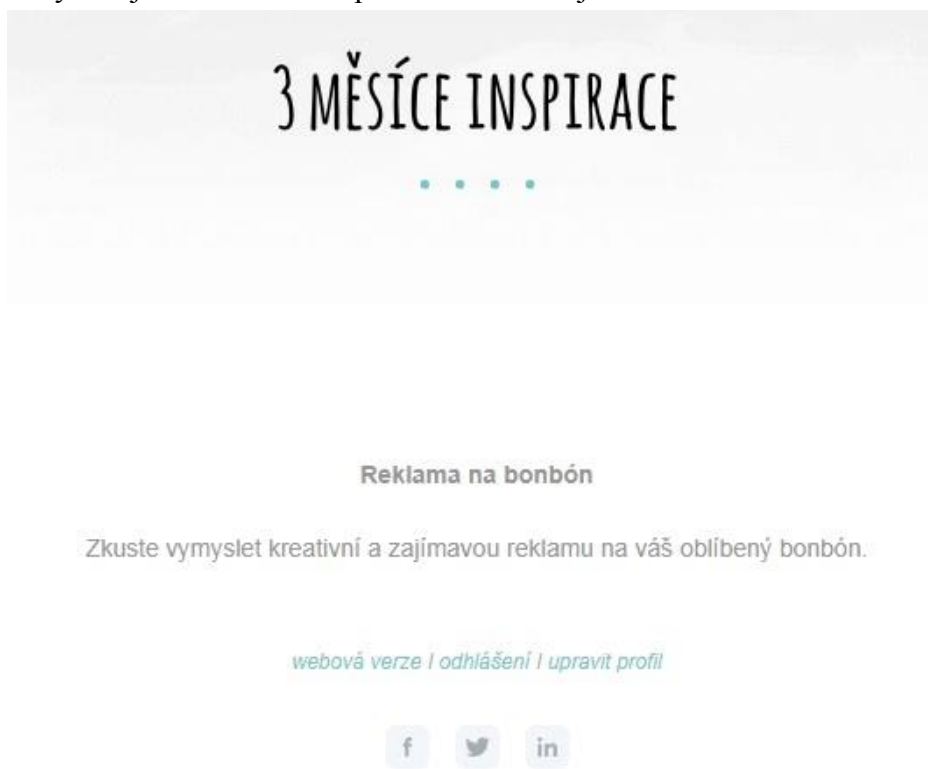
¹¹⁵ Tamtéž, s. 51.

¹¹⁶ Tamtéž, s. 51-52.

¹¹⁷ NEKUDA, René. 3 měsíce inspirace zdarma. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/3-mesice-inspirace-zdarma/>

Poslední email obsahuje rozloučení a dárky. Tuto skutečnost bych hodnotila jako dobrý marketingový a propagační tah. Nekuda poskytuje dárek v hodnotě rozšířené verze e-booku *Učím se dívat: Inspirativní příručka, která potrénuje vaši múzu*, dále slevu sto korun na kurzy tvůrčího psaní pro veřejnost a slevu dvacet procent na všechny e-booky. Nabádá také k prožití webové stránky a objevení dalších inspirativních nástrojů.

Obrázek č. 2

5.1.2 Kurz: Jak napsat knihu

Další emailový kurz, který bych ráda ve své práci zmínila je *Kurz: Jak napsat knihu* (viz obrázek č. 3), opět je zde nutná registrace, po níž účastník dostává po dobu čtyř měsíců emaily zcela zdarma. Při prvním emailu má dokonce účastník kurzu uzavřít smlouvu sám se sebou. V této smlouvě nechybí ani podpis. První zprávy se týkají jakéhosi časového uspořádání. Autor dbá na to, aby si kurzista rozvrhl svůj čas, aby plnil minimum času věnovaného psaní, což je za týden čtrnáct normostran, a ne méně než osm hodin. Člověk, který plní kurzy dostává rady související s výběrem žánru, tématu nebo později ohledně čerpání z děl druhých. Při čerpání z již napsaných knih jde o to, si nějaký text rozdělit do částí a analyzovat je.

V osmém dnu přechází autor již k samotnému psaní, konkrétně se jedná o úvod. Dbá na to, že psát o tom, co známe nebo jsme zažili, je mnohem snadnější. Avšak je nutné si s psaním hrát a zkoušet různé přístupy. Z toho vyplývá, jakým stylem bude kniha psána. Úvod je

podrobně rozebírán i v několika následujících dnech, stejně jako jsou podrobně rozebírány i hlavní postavy. U postav doplňuje, že je nutné je podrobně znát, aby byly pro čtenáře uvěřitelné. Je proto vhodnější dbát na kvalitu, a ne na kvantitu. Ráda bych zde zmínila cvičení, které se zabývá právě postavami. *Den #21, „PROČ VLASTNĚ MUSÍ BÝT BŮH PODSTATNÉ JMÉNO? PROČ NE SLOVESO... TEN NEJAKTIVNĚJŠÍ A NEJDYNAMIČTĚJŠÍ ZE VŠECH?“ – MARY DALYOVÁ*** Dnes prozkoumejte vztahy jednotlivých postav v rámci současného vývoje vašeho příběhu. Které mohou táhnout za jeden provaz? Co se může stát, když se potká postava A s postavou B? Načrtněte si minimálně pět možných cest, kudy může váš příběh pokračovat. Nyní totiž stojíte před jednou z nejtěžších otázek: Co by bylo nejzajímavější pro čtenáře? Kus sebe sama jste vložili do postav, tématu a úvodu vaší nové knihy. Nyní se musíte od sebe oprostít a podívat se na příběh očima čtenáře. Bude to čtenáře bavit? Bude se bát o vaše postavy? Bude jim fandit? Měli byste si s příběhem pohrát tak, aby byl co možná nejvíce zajímavý. Zkoušejte nové a nové kombinace. Zahrajte si na Boha. Literární Bůh existuje v detailech. A rozhoduje(te) o celém průběhu vašeho příběhu... Na takový rozvoj postav, nebo jejich vztahy se zaměřuje i v knize *Malá cvičebnice tvůrčího psaní*, nebo v *Kontrolních seznamech otázek pro spisovatele*.*

Poté se zde nacházejí rady, jako: nosit u sebe vždy umělecký zápisníček, odkaz na *Povídkáře* nebo doporučené informace ke tvorbě hlavních postav. Jsou zde ale i dny, kdy máme o příběhu jen uvažovat, nebo si vyvěsit postavy a osnovu na viditelné místo, aby nás pohled na ně donutil přemýšlet, nebo jen připomenutí toho, kolik stránek máme psát a v jakých časových intervalech. Jako příklad bych použila email ke třicátému třetímu dni: „*Romanopisec Kurt Vonnegut jednou poznamenal: „Talent je extrémně obyčejná věc. Co je vzácné, je ochota snášet život spisovatele. Je to jako ručně vymalovat Sixtinskou kapli. „Myslím na vás, milé kolegyně a milí kolegové – nevzdávejte se! ;)*”

Včetně rad, ohledně toho, jak text rozšířit, se zde objevují i rady, které nám text zkrátí. Ovšem, že v dobrém slova smyslu. Nekuda nám radí, že je nutné text zbavit klišé, odstranit přebytečná přídavná jména či interpunkční znamínka.

Ráda bych zmínila zajímavý úkol, který nám radí, abychom si celý příběh nahrály na diktafon, poslechly a následně vyškrtyly přebytečné. Pozornost bych ještě přesunula k předposledním emailu, který obsahuje rady, jak vydat knihu. Jedné se o vytipování vhodného nakladatelství, zaslání ukázky se synopsí, najít někoho, kdo nám knihu zhodnotí. Pokud se ale výsledek nedostavuje, je nutné chodit na křty knihy, kvůli sesbírání kontaktů. Poslední radou je selfpublishing.

Závěrečný úkol je zhodnocení nejen sebe sama, ale také autora kurzu, Nekuda. Proší účastníka kurzu o zpětnou vazbu, kterou považuje za velmi důležitou. Kromě toho oslovuje plnítele kurzu o ukázkou z jeho vytvořeného textu a jednodstavcového shrnutí.

Každý úkol nebo zprávu doprovází citát od nějaké osobnosti. Nekuda zde uvádí citáty například Ivana Krause, Marka Twaina nebo Francise Scotta Fitzgeralda. Včetně toho, autor kurzů na konci většině zpráv přidává odkaz na článek z jeho webové stránky. Jedná se o rozšíření doporučení, například při zprávě věnované úvodu nevynechává ale ani dvacet výmluv, které člověku brání sepsat knihu a jako další zajímavý odkaz přikládá test slovní zásoby. Ten je převzatý od Ivony Březinové.

Nekuda na svých stránkách v roce 2011 poskytl i rozbor kurzu. Toto hodnocení vzniklo po třech měsících od toho, kdy kurz vznikl. Bylo přihlášeno 279 účastníků, z toho větší počet byl ženského pohlaví. Průměrné hodnocení bylo 8,9 bodů z deseti. Zpětnou vazbu vyplnilo pětadesát lidí, kteří psali párkrát do týdne nebo prakticky každý den.¹¹⁸

O kladném hodnocení přesvědčuje autor i uveřejněním zpětných vazeb, pro příklad uveřejním jen jednu z nich „*Kurz je skvělý a perfektně propracovaný. Některé tipy nebo poznámky jsem sice nevyužila, ale to spíš, že se to neshoduje se stylem a druhem příběhu, jaký píšu. :) Rozhodně to pomůže zase někomu jinému, to je pochopitelné. Oceňuji vaši práci, snahu, a hlavně trpělivost s celým kurzem. Navíc to, že je neplacený, protože takových lidí, co by to dělali s chutí a proto, že chtějí, je skutečně velice málo. Máte mou poklonu a upřímné ocenění :) Děkuji!* (ŽENA, 21-25 LET, ZPĚTNÁ VAZBA KE KURZU „JAK NAPSAT KNIHU”)”¹¹⁹

JAK NAPSAT KNIHU

E-mailový kurz tvůrčího psaní z dílny RenéNEKUDA.cz

DEN #102

„MILOVAL LITERATURU, ALE NE ZAS TOLIK, ABY JI NEPSAL.“ – A. ANDREEV

***

ÚKOL DNE: Vezměte si deset s oblíbených knih a přečtěte si jejich začátky (stačí prvních pár stránek).

[Čtete zde doporučený článek z RenéNEKUDA.cz »](#)

Obrázek č. 3

¹¹⁸ NEKUDA, René. Rozbor kurzu “Jak napsat knihu” 1. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/rozb-or-kurzu-jak-napsat-knihu-1/>

¹¹⁹ NEKUDA, René. Ohlasy ke kurzu “Jak napsat knihu”. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-02-18]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/kurz-jak-napsat-knihu/ohlasy/>

5.1.3 Rozšiřovač slovní zásoby

Kurz, který je krátký a velice jednoduchý. Opět zabere denně velice krátký čas, a to jen jednu hodinu za tři týdny. Kurz je emailovou formou a zcela zdarma. Spuštění kurzu je sdílením na Twitteru nebo Facebooku. Na konci kurzu je vyhodnocovací tabulka, která umožňuje porovnání s ostatními účastníky kurzu.¹²⁰

Obsahuje jednadvacet cvičení na každý den, trvání je dvě až pět minut za jeden den. Jde o to vymyslet co nejvíce slov, kde se objevuje Ú uprostřed slova, sestavení nejvíce mužských a ženských jmen z daných slabik, nebo vymyšlení nejvíce slov na jednu slabiku.

Rozšiřovač slovní zásoby (viz obrázek č. 4) se ale nehodí jen pro spisovatele, je jistě vhodný pro všechny bez ohledu na to, jestli se chtějí stát spisovatelem nebo ne.

Rozšiřovač slovní zásoby

• • • •

Sestavte z následujících slabik co nejvíce mužských a ženských českých jmen
(např. Libor).

A, DO, VAN, NA, TO, SLAV, KVĚ, DI, NĚ, VLA, MÍR, RA, KA, ZI, TA, STA, ŠA, PO, LE,
LA, MI, LI, RI, RE, NI, DA, NE, BO, BOR

I dnes vám připomenu, abyste si poznamenali celkový počet svých řešení. Pokračujte
s tím i u dalších úkolů.

Obrázek č. 4

5.2 Povídkář a Příběhovač

Online nástroj, se kterým Nekuda pracuje jak v online kurzech, tak i ve svých příručkách a knihách. *Povídkář* náhodně generuje čtyři části příběhu, a to hlavní postavu; umístění děje; téma; úvodní větu. Stejně jako v předešlých, funguje sdílení doporučení na jedné ze sociálních

¹²⁰ Rozšiřovač slovní zásoby. René Nekuda [online]. René Nekuda, 2018 [cit. 2018-05-16]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/rozsirovac-slovni-zasoby/>

sítí (Facebook, Twitter). Příklad: postava – unavená upírka; místo – obsazené parkoviště; téma – chceš-li poznat sebe, poznej své předky; první věta – proč jsi ho zabil?!¹²¹

U Povídkáře najdeme ještě cvičení navíc, tyto cvičení jsou: Co se stane, když se potká, Dramatický dialog, Proč to dělá?!, Hádky, Detektivka. Pro příklad bych uvedla cvičení Hádky: „*Postava A: Hladovějící režisér se hádá s postavou B: Roztržitá veterinářka, protože Skládá origami z papíru.*” Autor zde ještě zmiňuje, že není nutné se vázat pohlavím, a také, je zde zdůrazněno, že po obnovení stránky vznikne nová kombinace, tudíž je zde i možnost výběru.¹²²

Spolu s Povídkářem je tu ještě Příběhovač. Hlavní rozdíl mezi těmito online nástroji nám vysvětluje na webových stránkách sám Nekuda: „*V zásadě existují dva základní typy autorů – ti, kteří se při psaní nechávají unášet příběhem a ti, kteří své příběhy plánují dopředu. Pro první skupinu je tu Povídkář, pro tu druhou zdejší Příběhovač.*”¹²³ Myslím si, že Příběhovač je pro pisatele, kteří nemají tolik inspirace, potřebují pevné body, podle kterých se orientují.

V Příběhovači se nedozvíme místo nebo první větu, ale dozvíme se opět téma a hlavní postavu a poté začátek; prostředek a konec. Opět je zde zmíněno, že Příběhovač může pomoci s tvůrčím blokem. Příklad: téma – dobré ploty, dělají dobré sousedy; postava – začtený cestující; začátek – není každý den stejný; prostředek – následování cizích myšlenek, které vede k neštěstí; konec – z utrpení najednou postava vytvoří svoji přednost.¹²⁴ Na webových stránkách Příběhovače najdeme i ukázkou, to je praktické, pokud zjistíme, že nám tento generátor nevyhovuje. Nemusíme se tedy následovně registrovat.

Hlavní rozdíl mezi těmito online nástroji nám vysvětluje na webových stránkách sám Nekuda: „*V zásadě existují dva základní typy autorů – ti, kteří se při psaní nechávají unášet příběhem a ti, kteří své příběhy plánují dopředu. Pro první skupinu je tu Povídkář, pro tu druhou zdejší Příběhovač.*”¹²⁵ Myslím si, že Příběhovač je pro pisatele, kteří nemají tolik inspirace, potřebují pevné body, podle kterých se orientují.

Právě v této souvislosti bych ráda zmínila dvě knihy, první z nich je kniha Františka Hrdličky, *Průvodce po literárním řemesle*.¹²⁶ Hrdličkova kniha obsahuje mnoho cvičení, do

---

¹²¹ NEKUDA, René. Povídkář. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/povidkar/>

¹²² Tamtéž.

¹²³ NEKUDA, René. Příběhovač. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/pribehovac/>

¹²⁴ Tamtéž.

¹²⁵ Tamtéž.

¹²⁶ HRDLIČKA, František. *Průvodce po literárním řemesle: (základy tvůrčího psaní)*. 2., dopl. vyd. Praha: Akropolis, 2008.

kterých jsou zakomponovány ukázky z literárních děl. V knize se nezabývá jen jedním žánrem, a to prózou, ale i ostatním jako je poezie a drama, aby ukázal to, jak spolu souvisejí.¹²⁷

V této části bych ráda poukázala na pojetí příběhu a zápletky Hrdličky, oproti Nekudovi a jeho *Příběhovači*. Hrdlička nejprve ukazuje příběh na obsahu pohádky *Červená Karkulka*, obsahu dramatu *Romeo a Julie* a obsahu povídky *Slepý Geronimo a jeho bratr*. Poté dává čtenáři za úkol najít stejné rysy, stejně jako Nekuda poukazuje na expozici, peripetii i katarzi, poté i na postavy ale místo tématu hovoří o napětí. Hrdlička s Nekudou se tedy v tomto pojetí příběhu liší minimálně.

Druhá kniha, kterou bych ráda zmínila, je dílo Nigela Wattse *Umění psát*¹²⁸. Watts zde hovoří o důležitosti příběhu, poté o tom, jak si udržet čtenářovu pozornost či popsání toho, co je to zápletko, její požadavky, a nakonec přidává i cvičení. Také zmiňuje jako předešlí dva autoři o začátku, prostředku a konci, tedy o expozici, peripetii a katarzi. Hovoří i o postavách či řešení zápletky. Důležité je ale zmínit, že autor se věnuje konkrétnímu psaní, a to psaní románu.¹²⁹

Příběhovač i *Povídkář* může pomoci s inspirací. Pokud si tedy nevíme rady, jaký příběh a na jaké téma začít psát, je možné se od tohoto nástroje odrazit. Ačkoliv ani tento nástroj nemá neomezené množství kombinací. Tudiž není dobré neustále stránku obnovovat právě kvůli kombinaci, která se nám nemusí líbit.

5.3 Hodnocení kurzů Reného Nekudy

Jelikož jsem si několik Nekudových kurzů vyzkoušela sama, ráda bych jednu podkapitulu věnovala hodnocení těchto kurzů. Nejvíce mě zaujal kurz *Trenér kreativity*, jak jsem již zmínila, kurz je psaný velice přátelským způsobem, není tak oficiální a působí odlehčeně. Velice kladně bych hodnotila způsob komunikace, Nekuda nám například často oslovuje, to udržuje naši pozornost, stejně jako v audio kurzu. Oproti tomu, je kurz *Jak napsat knihu*. Ten je dle mého názoru vážný a člověk ho může brát jako něco opravdu zavazujícího, tudíž mě zaujal nejméně. Vyzkoušela jsem si i *Příběhovač* a *Povídkář*, což jsou praktičtí pomocníci při tvorbě ať už právě příběhů, nebo jiných textů. Poté je ještě *Rozšiřovač slovní zásoby*, tuto rychlou zábavnou formu jsem velice ocenila, úkoly mi nepřišly nikdy nudné. V neposlední řadě je audio kurz, kterému je věnovaná samostatná kapitola.

Při plnění emailových kurzů vidím jen jednu negativní zkušenost, a to, že některé emaily účastníkovi kurzu nemusí přijít. Taková byla i má zkušenost, například jeden z dvaceti úkolů

---

¹²⁷ Tamtéž s. 7.

¹²⁸ WATTS, Nigel. *Umění psát*. Praha: Grada Publishing, 1998.

¹²⁹ Tamtéž, s. 36-49.

nedorazil. Není to však takový problém v případě, kdy kurzy nenavazují. U kurzů, které ale mají přesně stanovený cíl, kurz *Jak napsat knihu*, je to, dle mého názoru, nutné řešit.

6 **Kniha *Hakuna Matata***

Kniha *Hakuna Matata* není rukopis Nekudy. Je to kniha, na které se podílelo dohromady třicet autorů a obsahuje pětadvacet povídek inspirovaných skutečnými devatenácti životními příběhy. Je možné tedy říci, že se okrajově týká angažované literatury. Tento druh literatury vyjadřuje jakýsi nesouhlas s nedostatkem doby, nebo upozorňuje na krizi v mezilidských vztazích. Obě témata se týkají knihy *Hakuna Matata*. Na psaní těchto povídek dohlížel Nekuda, který shromáždil devatenáct dotazníků lidí žijících v největším keňském slumu zvaném Kibera. Následující postup se může zdát neobvyklý. Tyto dotazníky inspirovaly začínající autoři z České republiky, Španělska i Belgie. Včetně jednotlivých příběhů, které vytvořili domácí autoři zde najdeme bonus v podobě ukázky právě poezie z Belgie a Španělska. Jedná se o pět básní.¹³⁰

Toto dílo je doplněno i o ilustrace Terezy Lukešové, která se věnovala grafické úpravě i v případě *Kreativního zápisníku*.

6.1 **Dotazníky**

Výše jsem zmínila, že autor jako inspiraci k vytvoření textů využíval pravdivé dotazníky. Dle mého názoru pro větší autentičnost umístil autor tyto dotazníky na svou webovou stránku. Autenticky také působí to, že dotazníky nejsou nijak upravované, přepisované, ale jsou oskenované. Vidíme tedy rukopis autora dotazníku, a pokud se autor rozhodl splnit poslední úkol kresbou, vidíme i jeho „výtvarné dílo“.

Dotazníky obsahují jednotné otázky pro všech devatenáct odpovídajících. Jedná se o otázky: jméno; bydliště (lokaci); věk; popsání sebe sama– stručně, maximálně v pěti větách; oblíbené věci (barva, číslo, zvíře, jídlo, vůně, slovo a místo); tři nejdůležitější hodnoty pro odpovídajícího; nejlepší a nejhorší den v životě; událost nebo věc, která změnila život konkrétního člověka; co by rád změnil ve světě; největší strach z něčeho; kde se vidí za deset let; co je jeho talentem; jaká je pro něj definice štěstí; jaká část dne je oblíbená a proč; nejlepší vzpomínka z dětství; nejhorší vzpomínka z dětství; čeho by rád dosáhl v životě; jak důležité jsou v jeho životě příběhy a proč; poslední bod se týká nakreslení nebo napsání něčeho, co tazající chce.

---

¹³⁰ BIDERMAN, Daniel et al. *Hakuna Matata*. Hrušovany u Brna: ve spolupráci Reného Nekudy a nakladatelství U Veverky, 2016.

Na konci knihy autoři shrnují, který dotazník je zaujal, proč a čím se inspirovali. Kniha tak čtenáře může velice oslovit v tom, že příběhy jsou inspirovány skutečnými, často až tragickými osudy a odpověďmi. V tomto případě lze opět zmínit paratexty. Jedná se o to, že v této části knihy můžeme texty nazvat vnitřními veřejnými paratexty. Konkrétně se jedná o komentáře.¹³¹ Kromě zmínění toho, kterým dotazníkem byli autoři inspirováni nacházíme informace, medailonky, o nich samotných. Způsob pojetí medailonků bych označila jako Nekudův typický prvek, pokud je on sám vedoucím díla.

Ráda bych zmínila autorku Lucii Medzihorskou. Ta svou inspiraci našla v dotazníku Julliet. Medzihorskou zaujal příběh Julliet kvůli tomu, že i přes nepříznivé podmínky a těžkou životní situaci dokázala otevřít obchod, který je pro okolní obyvatelé velice důležitý. Označuje Julliet jako hrdinku. Dále vysvětluje ve své inspiraci, co spojuje Julliet a hlavní postavu jejího příběhu, Martu. Takovéto informace jsou pro čtenáře velice důležité. Autoři tak přibližují své hlavní postavy čtenáři, ukazují jim i silně emotivní stránku příběhu, který je inspirována krutým životem v Keni.

6.2 Projekt Hakuna Matata

Neobvyklé se může zdát i to, že kniha má svou vlastní webovou stránku www.projekthakunamatata.cz. Dozvídáme se, že jde o projekt, který skutečně pomáhá, jelikož celý výtěžek z knihy jde na podporu vzdělávání kiberských dětí. Z původního nápadu napsat takto zaměřenou knihu se stal spolek, který podporuje začínající autory všude po světě, s názvem *Projekt Hakuna Matata*.¹³² O rok později se projekt opět ukázal a vyšla tak druhá kniha s názvem *Rok Čtyř*. Kromě vlastní webové stránky má kniha i stránku facebookovou.

Tento projekt má na Nekudově webové stránce i vlastní manuál, ve kterém najdeme krátkou prezentaci, kde jsou informace o projektu a video. Obojí je v anglickém jazyce, protože projekt se snaží, dalo by se říci, být mezinárodní.¹³³ Video patřící k projektu *Hakuna Matata* najdeme i na Youtube.¹³⁴ Ve videu se nacházejí instrukce, manuál, kontakty a stručné informace. V tomto videu je odkaz na webovou stránku Nekudy, je zde přímo odkaz

---

¹³¹ MÜLLEROVÁ, Lenka. *Paratexty a česká nakladatelství: (knižní strategie v 90. letech 20. století)*. Kostelec nad Orlicí: Litterae, 2010, s.12.

¹³² NEKUDA, René. *Projekt Hakuna Matata*. *Projekt Hakuna Matata* [online]. 2016 [cit. 2018-01-20]. Dostupné z: <http://projekthakunamatata.cz/>

¹³³ Tamtéž.

¹³⁴ NEKUDA, René. *Project Hakuna Matata*. *Project Hakuna Matata* [online]. 2013 [cit. 2018-01-20]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=62wyfGSb0Ls>

na dotazníky, jenž se týkají devatenácti lidí z kiberského slumu. Video ukazuje to, že projekt Hakuna Matata by měl především spojovat svět.¹³⁵

Na Youtube se také objevilo video spojené s projektem Hakuna Matata ve spolupráci s uměleckou vedoucí Galou Lozynskou. Ve videu je čtená povídka Pavly Rypáčkové, *Turkana*. Povídka je doplněná hudbou Martina Šarocha.¹³⁶

K videu najdeme i odkaz na webové stránce Nekudy. Včetně toho jsou zde i články, které najdeme na webových stránkách *Reflexu*¹³⁷, *Aktuálně.cz*¹³⁸ a *Zeede.com*¹³⁹. Webová stránka Zeede.com vytvořila rozhovor se samotným Nekudou, který inicioval vznik této knihy.

---

¹³⁵ NEKUDA, René. Project Hakuna Matata. *Project Hakuna Matata* [online]. 2013 [cit. 2018-01-20]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=62wyfGSb0Ls>

¹³⁶ LOZYNSKA, Gala. Martin Šaroch - Turkana. *Youtube* [online]. 2016 [cit. 2018-04-05]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=PFwlbhRYNFA>

¹³⁷ Kniha, která dokáže něco změnit: Hakuna Matata – příběhy, které dělají radost i pomáhají. *Reflex*[online]. 2016 [cit. 2018-04-05]. Dostupné z: <http://www.reflex.cz/clanek/kultura/75941/kniha-ktera-dokaze-neco-zmenit-hakuna-matata-pribehy-ktere-delaji-radost-i-pomahaji.html>

¹³⁸ JANSOVÁ, Petra. Na tragickém osudu Keni se podepisuje každý, kdo si dá levnou kávu, říká cestovatel. *Aktuálně.cz* [online]. 2016 [cit. 2018-04-05]. Dostupné z: <https://magazin.aktualne.cz/rozhovor-rene-nekuda/r~518649e4ab2a11e6a12d002590604f2e/>

¹³⁹ LANDÍKOVÁ, Naďa. Rozhovor s iniciátorem vzniku knihy Hakuna Matata Reném Nekudou. *Zeede*[online]. [cit. 2018-04-05]. Dostupné z: <https://www.zeede.com/clanek/rozhovor-s-iniciatorem-vzniku-knihy-hakuna-matata-renem-nekudou-200>

7 **Kniha Rok čtyř**

Kniha, kterou vytvořilo dvacet autorů na Kurzu tvůrčího psaní pro pokročilé. Hlavní téma tohoto souboru povídek je dilema neboli volba, mezi dvěma vylučujícími se možnostmi. Sám Nekuda na své webové stránce píše, že: „*Čtyři postavy se tedy proplétají dvaceti různými povídkami a řeší si malé, velké, těžké i jednoduché (nejen vlastní) problémy a problémy. Ano, svoboda volby může být někdy na škodu!*”¹⁴⁰

Této knize, v rámci propagace, není věnována vlastní webová stránka, ale má svou facebookovou, kde jsou sdíleny fotografie z veřejného čtení či křtu. Dále jsou zde krátká videa, kdy čtenář knihu čte při neobvyklých činnostech, jako je lezení na stěně a lyžování.

Kniha má velice zajímavé, dle mého názoru až neobvyklé zpracování. Jedná se to, že nejprve vidíme autora kapitoly, poté název, datum a výčet postav, které se v této kapitole budou objevovat. Tudíž každý autor může nezávisle na ostatních zpracovávat příběhy zvolených postav. V tomto zpracování vidím zpestření pro čtenáře.

Vystupuje zde Běla, Pepi, Martin a Jeroným. Ačkoliv je každá část od jiného autora, kniha je velice kompaktní. V povídkách se objevují specifické rukopisy autorů, což znamená, že například u Barbory Kačeny vidíme například myšlenkové pochody postav: „*Jasně, Štěpáne. Přinesla bych i toho strašáka, co tam je. Jenže ty bys to nepochopil. Nevíš, že to tak je. Že se to může stát, a taky že se to každému jednou stane. Že potká někoho dalšího, do koho se zamiluje.*”¹⁴¹ U jiných autorů vidíme zakomponování SMS zpráv, či emailovou komunikaci.

V poslední části knihy jsou medailonky autorů. Obsahují jména, karikatury a informace. Tyto informace nejsou ale standartní. Pokud čtenář očekává například zaměstnání nebo koníčky, není tomu tak. Kniha je také obohacena o ilustrace Mimry.

Jarmila Biskupová pojímá svůj medailon jako věci, které jí těší a které ne. Blanka Holubová se představuje básní, Kateřina Vickers se představuje pomocí nákupního seznamu. Nejzajímavější a nejvtipnější je dle mého názoru pojetí Barbory Kačeny: „*Medailonky nemám ráda ani kuřecí ani ty o sobě. Praštit se paličkou, zploštit se do dvou vět a vysušit na pánvičce. To raději pomalu se táhnoucí rozhovor, po kterém tvrdé svalové vlákno zkréhne a potřeba znát a vědět se na jazyku zcela rozplyne.*”¹⁴²

---

¹⁴⁰ NEKUDA, René. Rok čtyř. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-02-16]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/rok-ctyr/>

¹⁴¹ BERÁNKOVÁ, Alena et al. *Rok čtyř: povídkový román dvaceti autorů*. Praha: Projekt Hakuna Matata, 2017, s. 41.

¹⁴² Tamtéž, s.159.

Pod vedením Nekudy tedy vznikla velice zajímavá kniha, která oslovuje čtenáře díky zajímavému tématu, které je spojeno s jakýmsi lidstvím a volbou, která je pro člověka takřka denním chlebem. Avšak stále je dle mého názoru více zajímavá kniha *Hakuna Matata*, která pracuje s nezvyklým způsobem, a tím je práce se skutečnými dotazníky obyvatel slumu Kibera. Je zde podstatné zmínit i to, že Nekudu mohly inspirovat cesty, které absolvoval v rámci soutěže s *Novým prostorem*. Dovolím si říci, že návštěva Keni a konkrétně kiberského slumu Nekudu výrazně ovlivnila.

8 Tajemství příběhů: unikátní audio kurz tvůrčího psaní

Nekudovy online kurzy se v únoru roku 2018 rozrostly o audio kurz. Autor sám píše: „*Představte si, že již za chvíli můžete objevit klíč, který vám otevře dveře k univerzálnímu poznání fungování příběhů (ať už v literatuře, na divadle, ve filmu, tak i v mezilidských vztazích, firemních značkách, ústně vyprávěných historkách, vzpomínkách, sociálních sítích, blogových příspěvcích či v různých prezentacích).*“¹⁴³

Kurz zahrnuje dvanáct lekcí, dokonce nabízí i online diskuzi s lektorem kurzu. Autor dbá na praktičnost a užitečnost. Audiokurz není určen jen pro spisovatele, ale i pro čtenáře, filmové fanoušky, copywritery, lektory, učitele a další. Lekce se zaměřují na samotné příběhy a jejich fungování, základní strukturu aj.¹⁴⁴

Dle mého názoru, se zde Nekuda dobře zamyslel nad propagací. Lidé, kteří jsou zaregistrovaní k odběru novinek na Nekudově webové stránce, obdrželi email s odkazem na *Tajemství příběhů*, který obsahoval i stručné přestavení tohoto kurzu. Odběratelé měli možnost vyzkoušet kurz jako první, na začátku března byl tento kurz odhalen i na jeho profilu na Twitteru. Kromě toho tento audio kurz má i své propagační video, které se zaměřuje především na příběhy. Ráda bych také zmínila to, že Nekuda na své stránce poskytl i krátkou ukázkou kurzu. Autor sepsal i časté otázky, ve kterých se dozvídáme, proč se rozhodl pro právě audio kurz, popisuje nám obsah kurzu, informace ohledně platby a podobně.

Jak je již zmíněno tento audio kurz je rozdělen do dvanácti částí. Ráda bych pro představu Nekudova kurzu části audiokurzu podrobněji analyzovala. Opět zde ale nastává problém s citacemi, tento kurz se teprve po zaplacení odemkne na webové stránce Nekudy, veřejnost se tedy k tomuto kurzu nedostane. Informace, které se v této části práce nacházejí, jsou z mých vlastních zkušeností. Do kurzu se lze zapsat na webové stránce, po zaplacení si vytvoříme přihlašovací jméno s heslem, kde se nám otevřou kurzy, které jsou zaplacené přes internetové bankovníctví.

8.1 Jednotlivé lekce audiokurzu

První část se věnuje seznámení s kurzem *Tajemství příběhů*. Autor zde odlišuje lidi od zvířat pomocí toho, že zvířata nepoužívají příběhy. Stručně shrnuje kurz a popisuje, co

---

¹⁴³ NEKUDA, René. Tajemství příběhů. *René Nekuda* [online]. René Nekuda, 2018 [cit. 2018-03-02]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/tajemstvi-pribehu/>

¹⁴⁴ Tamtéž.

v něm posluchač má čekat. Nekuda nás také seznamuje s tím, že pod audio částí najdeme průběžné úkoly, které je dobré plnit před poslechem následujících lekcí. V případě první části se jedná o otázky: „*Kde všude si myslíte, že běžně pracujeme s příběhy? Vytvořte si seznam těchto oblastí. Co pro vás znamená příběh? Zatoužili jste někdy napsat (a případně i vydat) vlastní knihu? Jaká byla vaše motivace?*”

Druhá část, *Kde všude jsou příběhy?*, zde Nekuda hovoří o tom, jak je jednoduché si vyvolat v hlavě příběh, stačí nějaký podnět v podobě předmětu či vzpomínka. Úkoly se v tomto úseku zaměřují na historiky z dětství. Autor úkolů zmiňuje i citát, s tím pracuje i v emailových kurzech, kdy citáty hrají buď motivační roli, nebo jsou k zamyšlení jako je tomu i zde.

Ve třetí části se autor více věnuje teorii. V kapitole *Základní struktura příběhů* Nekuda odpovídá na otázku dělení příběhů. Touto otázkou se ale nezabývá poprvé, zmiňuje jí v příručce *Malá cvičebnice tvůrčího psaní*. V tomto kurzu se oproti tomu do struktury příběhů pouští hlouběji. V textové části se posluchač má zamyslet nad tím, jaká část příběhu je nejdůležitější, kdy se čtenář má seznámit s hlavní postavou a která část příběhu je nejrozsáhlejší.

Začátky, lekce, která je věnována seznámení čtenáře s příběhem a tím, čím zaujmout. Věnuje se také prostoru, času, postavám nebo stylu. Hovoří se zde o očekávání. V průběžných úkolech najdeme opět propojení, které autor často používá. Zde je propojení s jeho webovou stránkou a odkazuje se v úkolech na svůj článek.

Pátá lekce, s názvem *Prostředky*, se věnuje středu knihy, prostoru pro zápletky. Následuje část *Zápletky*, která se zabývá situacemi, které vytvářejí konflikty. Je to ta věc, jenž komplikuje děj. Jinak také jádro problému. Nekuda zmiňuje i umělecká díla, která mohou být bezzápletková. Tuto část zpestřil historikou z reklamní agentury, které se nedařilo vytvořit poutavou reklamu. Ukazuje nám také graf pozornosti, který ale neplatí jen pro knihu. Pro představu toho, jak graf pozornosti funguje přikládá i hudební videoklip, na kterém dokazuje, že pozornost stoupá po začátku až ve dvou třetinách.

Následující výklad je věnován *Omezenosti zápletek*. Zdůrazňuje problém, že skoro všechny typy zápletek byly již zpracovány. Díky tomu, co ale sám autor do knihy vložil, je možné získat nový pohled na věc.

Konec, část osmá věnovaná katarzi. Nekuda pracuje s životními zkušenostmi, kdy člověk, který prožil něco špatného, za tím udělá tloušťnou čáru – konec. A tak je otevřený konec u knihy riskantní, protože jde proti přirozenosti. Konec je totiž jádrem, určuje vyznění příběhu. V úkolech se znovu objevují citáty a samotná cvičení jsou zaměřena na pozorování konců či otázku, které literární žánry jsou definované koncem, pro příklad je zde pohádka nebo

detektivka. Uvěřitelnost, je před Závěrečným slovem poslední audio částí. Hovoří se o tom, že pokud chce autor příběhů vytvořit uvěřitelný příběh, musí podat nějaké širší vysvětlení.

Obsáhlým textovým dílem je Praxe. Tato část obsahuje mnoho úkolů, na jejichž vyplnění klade Nekuda důraz. Tyto úkoly se týkají například imaginace – představa výhry milionu či vytváření seznamů – sepsání všech věcí spojených se školní lavicí. Cvičení jsou ale ozvláštněny o zábavnou formu, kdy člověk nemusí jen sedět a psát. Jde o návštěvu knihkupectví a sledování rozmístění titulů a následné zamyšlení nad tím, co upoutalo naši pozornost a proč; udělat si představu o parfému z internetové reklamy a až následně navštívit parfumerii a očichat ji; sledovat výlohy, a to, jak odpovídají funkci seznámení (viz zmíněná bakalářská práce Jany Orlové). Posledním bodem je porovnání grafu, kde se nacházejí jednotlivé fáze projektu. Tento graf (viz obrázek č. 5) je převzat z knihy Austina Kleona, *Krad' jako umělec*¹⁴⁵. Tento graf nám slouží pro porovnání s grafem pozornosti, který přikládá do tohoto audiokurzu Nekuda.

V Závěrečném slovu autor stejně jako v emailovém kurzu *Jak napsat knihu* odměňuje účastníka slevou. Tuto skutečnost bych opět zařadila do chytrého marketingového tahu.

Předposledním bodem je test, je určen k opakování znalostí nabytých z lekcí. Jedná se o otázky: Musí se příběh vyprávět pouze chronologicky; kdy je nejnižší pozornost; který z daných pojmů znamená začátek; co je nejvíce spjato se zápletkami a podobně.

Obrázek č. 5

¹⁴⁵ KLEON, Austin. *Krad' jako umělec: 10 věcí, které ti nikdo neřekl o kreativitě*. V Brně: Jan Melvil, 2012. Briquet.

8.2 Hodnocení audiokurzu

Jednotlivé části se časově liší a netrývají stejně dlouho, každá část se věnuje něčemu jinému, ale dohromady posluchači má vysvětlit tajemství příběhů, jeho jednotlivé části. Zaměřuje se také podrobněji na zápletku. Kurz je převážně zaměřen na teorii, ale z menší části jsou zde průběžné úkoly, které ale nejsou v audio formě. Nacházejí se vždy po jednotlivých audio částech. Velká praktická část je samostatným bodem.

Jelikož autora nevidíme, musí si naši pozornost udržet jen svým hlasem, mluveným projevem a svou rétorikou. Tu bych hodnotila velice kladně. Nevyhýbá se obecné češtině a hovorovým výrazům, avšak i přesto kurz nepůsobí nijak vulgárně, drze nebo nesympaticky. Naopak tímto ne tolik formálním způsobem se přibližuje k posluchači přátelským způsobem a ten si nepřijde, jako by seděl na vyučovací hodině. Posluchačovu pozornost si udržuje i dalším prvkem, a to je oslovování či otázky: „*Aha...už zase slyším pochybovačné hlasy*” nebo „*Vidíte tu sílu konce?*” Nenechává ho tedy jen poslouchat, zapojuje ho.

Další kladnou skutečností je to, že se Nekuda nechrání striktně jen tématu příběhu, pojímá tento pojem z daleko širšího spektra. Uvádí uvěřitelnost a vymezení ve spojení například s dadaismem. Ukazuje příběhovost na velice zajímavých příkladech, jako jsou talentové soutěže, zpravodajství, výmluvy nebo vtipy. Používá i historiky ze života.

V porovnání s psanou formou tohoto autora jde o to, že úkoly jsou mnohdy vysvětleny velice jednoduše a stručně, zde jsou řečeny právě v širším kontextu, zabaleny do příběhu. Dle mého názoru, je velice individuální, jestli tato forma bude zájemcům vyhovovat. Místy na mne autorův slovní projev působil zpomaleně. Při běžném kurzu, kde bychom se s ním setkali tváří v tvář by byl jistě energičtější, a takto pomalu by nehovořil. Sám uvádí, že se občas vyjadřuje, jako by četl pohádku

Jako výhodu tohoto kurzu bych označila i to, že zájemce nemusí dojíždět na lekce, ale může cvičit v pohodlí svého domova a nemusí být omezován například termínem. Dále i to, že si může naplánovat sám svůj časový harmonogram. Nevýhodou by pro někoho mohla být cena (750 Kč). Ovšem oproti jiným kurzům (v porovnání například jednodenní kurz za 1150 Kč), kam je nutné dojíždět (tudíž platit za cestu) je tato cena přijatelná.

Dalo by se říci, že jde o jakousi zvláštní formu webináře. Webinář je forma online semináře. Tuto podobu komunikace vede lektor a nevyžaduje se zde fyzické přítomnosti.¹⁴⁶ Typ tohoto vzdělání je ovšem prezenční oproti tomuto audio kurzu, který si lze pustit kdykoliv.

---

¹⁴⁶ ŠUBRT, Filip. Co je to webinář?. *Inflow: information journal* [online]. [cit. 2018-03-12]. Dostupné z: <http://www.inflow.cz/co-je-webinar>

8.3 Překvapení

Po zakoupení audio kurzu se Nekuda rozhodl, že plnitelům nabídne další rozšíření, jedná se o patnáct cvičení, které by měly účastníka kurzu posunout ještě dále. Nekuda tedy rozeslal email *Tajemství příběhů: Překvapení*, který obsahuje několik cvičení. Vybrala jsem jich pár, jedná se o *Citát* (Jak moc zapadá no naší teorie následující citát...), *Konflikty*, *Rande* či *Budoucnost*. Úkoly obsahují krátké zadání. Pro představu bych zmínila úkol *Rande: Jaké zbraně jste cíleně použili na nějakém svém rande? Čím jste se snažili protějšek zaujmout? Jak vás protistrana asi vnímala? Jaký myslíte, že jste udělali první dojel? Byl odlišný od vaší pravé podstaty?* Tyto úkoly nejsou tolik zaměřeny na psaní, nevidíme zde následující práci s tímto textem jako například: Napište příběh o vašem prvním rande a podobně. V případě úkolu *Konflikty* je větší spojení s příběhy. Úkol zní: *Pokuste se vymyslet co nejvíce uvěřitelných konfliktů mezi začátkem příběhu „Pokud se ti rozbuší srdce, znamená to, že žiješ.“ a jeho koncem „Udělat to pro něj nebyl problém.“* Zde by nám vytvoření konfliktů mohlo sloužit jako inspirace pro psaní našeho dalšího příběhu.

V závěru tohoto emailu Nekuda žádá o zpětnou vazbu, která je pro něj důležitá. V ní prosí o hodnocení kurzu, kolik jsme splnili úkolu či co nám kurz přinesl. Kladně bych hodnotila to, že po dokončení kurzu má autor snahu se k tomuto kurzu vrátit. Dokonce ho i rozšířit o několik dalších cvičení.

Závěr

Bakalářská práce se zabývala učitelem tvůrčího psaní, René Nekudou. Byly zde analyzovány jeho metody a postupy v knihách, které napsal. Cílem této bakalářské práce bylo popsat Nekudovy metody, tedy jeho kurzy a texty.

Co se týká kurzů, byla zde podrobněji rozebrána jejich online verze, jednalo se o lekce, které jsou plnitelům doručovány na email. Avšak vzhledem k rozvoji Nekudy je těžké zcela shrnout jeho texty a postupy. Během psaní bakalářské práce došlo k vydání zcela nového kurzu, který je v audio podobě. Oproti ostatním kurzům se nejednalo o emailové lekce, ale cvičení bylo zpřístupněno na webových stránkách. Zde jsme viděli tedy jiný a nový postup – právě audio verzi. Tento kurz však nebyl jedinou novinkou, jednalo se i o další online emailový kurz zaměřený jen na slovní zásobu, *Rozšiřovač slovní zásoby*. Další věci, která přibyla v průběhu psaní bakalářské práce, byly videa, která Nekuda přidával na Youtube.

Z tohoto pohledu vidíme, že Nekuda má, dle mého názoru, před sebou velice slibnou budoucnost. Neustále se snaží posouvat své hranice. Dalo by se také říci, že je spolu se Zbyňkem Fišerem a Markétou Dočekalovou jediný, který se v dnešní době zabývá právě oborem tvůrčího psaní zcela naplno.

Fišerovo jméno zaznělo v porovnání s Nekudou několikrát, a to například v případě pojmenování Nekudových metod, dále v podobě Nekudovy knihy *Malá cvičebnice tvůrčího psaní* ve srovnání s Fišerovou knihou *Tvůrčí psaní: malá učebnice technik tvůrčího psaní*. Avšak si nemyslím, že Nekuda by Fišerovy metody kopíroval nebo přebíral. Myslím si, že jeho knihy byly spíše Nekudovou studijní oporou. Tudiž by mohlo jít o typologickou shodu ve cvičeních, která ale není záměrná. Na Fišerově základě, byly popsány a analyzovány Nekudovy metody v knize *Kreativní zápisník*. V souvislosti s touto knihou byly zmíněny i internetové recenze „blogerek“, které hodnotily autorovu knihu velmi kladně.

Co se týká hlavních metod Nekudy, daly by se označit jako: imaginativní, volně asociální či autobiografické psaní. Zabývá se také tvorbou a prací s dialogy a rozšiřování slovní zásoby, která je pro budoucího spisovatele velice důležitá.

Pokud si shrneme práci analyzovaného autora, kterou uplatňoval na knihách *Hakuna Matata* či *Rok čtyř*, vidíme dost podobné postupy. Například Nekuda u obou knih využívá medailonků autorů, kteří se na knihách podíleli. V práci bylo již zmíněno, že se jedná o přiblížení autorů povídek a v případě knihy *Hakuna Matata* i o autenticitu. Nekuda v těchto knihách vystupuje jen ze začátku, a to v předmluvě, aby knihu uvedl. Poté již nechává působit jen samotné autory povídek. *Ti, kteří kradou mango* je na základě představy manga, u díla

Rok čtyř je hlavním tématem dilema, to je spojeno se čtyřmi postavami. *Hakuna Matata* je kniha, která vznikla na základě dotazníků obyvatel kiberského slumu.

Z důvodu narůstajícího zájmu mladých lidí a úspěšnosti Nekudových kurzů a příruček bych si dovolila říci, že tvůrčí psaní má velkou šanci více proniknout a být náležitě oceňováno. Nekuda ukazuje, že tvůrčího psaní se dá využít i pro dobrou věc, a to je ukázáno na projektu *Hakuna Matata* – výtěžek byl věnován na učební pomůcky dětem v slumu Kibera.

Ve spojitosti s jeho lekcemi jsem uvedla pro představu tři jména autorů, kteří vydávají své texty a Nekuda je označuje za úspěšné. Jde o Olgu Landovou, Evu Vychodilovou či Olivera Buriana. U Buriana jsme viděli podobnost s Nekudou, má také svou webovou stránku, na které ale není příliš aktivní.

Důležité je také odpovědět na otázku, zda si Nekuda myslí, jestli se tvůrčí psaní lze naučit nebo ne. Autor odpovídá velmi chytře, a tak tvrdí, že je potřeba kombinace talentu a trénování řemesla, k tomu nám mohou sloužit kurzy, které pořádá. Co se týká těchto online kurzů, není zcela nutné postupovat chronologicky, lze je plnit nezávisle na sobě. Zájemce by měl ale zvážit, zda je vhodné se hned na začátek pouštět do rozsáhlého kurzu *Jak napsat knihu*, a proč raději nezačít například trénováním slovní zásoby v kurzu *Rozšiřovač slovní zásoby*.

V průběhu psaní bakalářské práce jsem se sama přesvědčila, jak se Nekuda během krátkého časového úseku rozvíjí a posouvá své hranice. Sám se snaží neustále komunikovat s účastníky online kurzů, připomíná se v podobě mailů nebo odměn, které se týkají slev na jeho knihy či kurzy.

Do jeho propagace jsou zapojené sociální sítě. Nejvíce Facebook a Twitter, kromě těchto sítí ještě Instagram a v poslední době i Youtube, kam vkládá videa spojená především s kurzy. V případě sociálních sítí – Facebook a Twitter jsem poukázala na to, jak Nekuda tyto sítě propojuje se svými kurzy a jak jsou pro něj důležité. Kromě toho odkazuje na zajímavé knihy, které mohou budoucím autorům pomáhat, a když to nejsou knihy, uveřejní alespoň článek. Na své webové stránce je velice aktivní, nezanedbává ani Facebook či Twitter. Na twitterovém profilu se nebojí ukázat ani své soukromí, které ukazuje v podobě fotografií i na Instagramu. Dobrou myšlenku vidím i ve zveřejňování videí, kterým se ale nedostává příliš velká pozornost.

Myslím si, že Nekuda jako učitel tvůrčího psaní, vedoucí kurzů, má velkou šanci se více a více rozvíjet. Neustále na sobě pracuje, vymýšlí nové kurzy. Zpřístupňuje i lekce, které jsou zcela zdarma. Nekudovu výhodu vidím i v jeho cestování do zahraničí. Nejen, že ve svých kurzech může čerpat poznatky z navštívených zemí, ale jde o to, že s několika zahraničními učiteli, spisovateli a dalšími zajímavými lidmi spolupracuje. Je možné, že Nekudova výrazně přispěje ke spojení českého, a zahraničního tvůrčího psaní.

V úplném závěru, bych chtěla uvést, že při psaní bakalářské práce nastal několikrát problém s uváděním zdrojů. Jednalo se především o příručku *Kreativní zápisník*, kdy chyběla paginace. Dále zde vznikl problém se zdroji u kurzů. Informace z lekcí a cvičení jsou převzaty z emailů, ke kterým bylo nutné se přihlásit, proto chybí i zdroje u uvedených obrázkových příloh.

Použitá literatura

Primární zdroje:

BERÁNKOVÁ, Alena et al. *Rok čtyř: povídkový román dvaceti autorů*. Praha: Projekt Hakuna Matata, 2017. ISBN 978-80-270-2175-8.

BIDERMAN, Daniel et al. *Hakuna Matata*. Hrušovany u Brna: ve spolupráci Reného Nekudy a nakladatelství U Veverky, 2016. ISBN 978-80-87836-21-7.

NEKUDA, René. *Příručka dobrého psaní* [online]. René Nekuda, 2009 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/stahujte-knihu-o-tvurcim-psani-zdarma/>

NEKUDA, René et al. *Ti, kteří kradou mango: aneb Povídky (nejen) do metra* [online]. Youngbooks, 2012 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/ti-kteri-kradou-mango/>

NEKUDA, René. *Malá cvičebnice tvůrčího psaní* [online]. René Nekuda, 2012 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/mala-cvicebnice-tvurciho-psani/>

NEKUDA, René. *Učím se dívat: Inspirativní příručka, který potrénuje vaši múzu* [online]. René Nekuda, 2013 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/ucim-se-divat-rozsireno/>

NEKUDA, René et al. *Instantní životy* [online]. Youngbooks, 2013 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/instantni-zivoty/>

NEKUDA, René et al. *Máváme labutím*. Brno: U Veverky, 2015. ISBN 978-80-87836-20-0.

NEKUDA, René. *Dialog – seznamte se!* [online]. René Nekuda, 2016 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/dialog-seznamte-se/>

NEKUDA, René. *Kontrolní seznamy otázek pro spisovatele* [online]. René Nekuda, 2017 [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/kontrolni-seznamy-otazek-pro-spisovatele/>

NEKUDA, René. *Kreativní deník*. Hrušovany u Brna: ve spolupráci Reného Nekudy s nakladatelstvím U Veverky, 2017. ISBN 978-80-87836-25-5.

Sekundární zdroje:

BRAYFIELD, Celia. *Jak napsat bestseller: tajemství úspěšného psaní*. Praha: Olympia, 2007. ISBN 978-80-7376-004-5.

BURIAN, Oliver. *Úsvit: první kniha trilogie Soumrak nosičů*. Praha: JaS nakladatelství, 2015. ISBN 978-80-87654-16-3.

BURIAN, Oliver. *Povídky toaletní*. Praha: JaS, 2014. ISBN 978-80-87654-05-7.

BURIAN, Oliver. *Padesátka*. V Brně: Jota, 2016. ISBN 978-80-7565-054-2.

DACEY, John S., Kathleen LENNON - Lisa B. FIORE . *Kreativita: [souhra biologických, psychologických a sociálních faktorů]*. Vyd. 1. čes. Praha: Grada, 2000. Psyché (Grada). ISBN 80-716-9903-9

DOČEKALOVÁ, Markéta. *Tvůrčí psaní pro každého*. Druhé vydání. Praha: Mám talent, 2016. Knížky pro talentované čtenáře. ISBN 978-80-906506-0-2.

FIALOVÁ, Alena, ed. *V souřadnicích mnohosti: česká literatura první dekády jednadvacátého století v souvislostech a interpretacích*. Praha: Academia, 2014. Literární řada. ISBN 978-80-200-2410-7.

FIŠER, Zbyněk. *Tvůrčí psaní: malá učebnice technik tvůrčího psaní*. Brno: Paido, 2001. Edice pedagogické literatury. ISBN 80-859-3199-0

FIŠER, Zbyněk. *Tvůrčí psaní - klíčová kompetence na vysoké škole: sborník příspěvků z mezinárodní konference uskutečněné ve dnech 21. až 23. října 2005 na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně*. Brno: Doplněk, 2005. ISBN 80-723-9182-8.

FIŠER, Zbyněk, Vladimír HAVLÍK a Radek HORÁČEK. *Slovem, akcí, obrazem: příspěvek k interdisciplinaritě tvůrčího procesu*. Brno: Masarykova univerzita, 2010. ISBN 978-80-210-5389-2

GENETTE, Gérard. *Fikce a vyprávění*. Brno: Ústav pro českou literaturu AV ČR, 2007. Theoretica. ISBN 978-80-85778-00-7

HRDLIČKA, František. *Průvodce po literárním řemesle: (základy tvůrčího psaní)*. 2., dopl. vyd. Praha: Akropolis, 2008. ISBN 978-80-7304-090-1.

KLEON, Austin. *Krad' jako umělec: 10 věcí, které ti nikdo neřekl o kreativitě*. V Brně: Jan Melvil, 2012. Briquet. ISBN 978-80-87270-36-3.

KRÁLÍKOVÁ, Andrea. *Autorské tváře v knižních zrcadlech: obrazy autorů současné české literatury v perspektivě kulturního transferu*. Příbram: Pistorius, 2015. ISBN 978-808-7855-256

KREJČÍK, Přemysl. Weby pro amatérskou literární tvorbu jako součást kultury tvůrčího psaní [online]. Pardubice, 2010 [cit. 2018-06-1]. Dostupné z: https://dk.upce.cz/bitstream/handle/10195/60200/KrejcikP_Webypro_LV_2015.pdf?sequence=1&isAllowed=n. Bakalářská práce. Univerzita Pardubice, Fakulta filozofická, Katedra literárních věd a slavistiky.

LODGE, David. *Jak se píše román*. Brno: Barrister & Principal, 2003. ISBN 80-859-4787-0.

MÜLLEROVÁ, Lenka. *Paratexty a česká nakladatelství: (knižní strategie v 90. letech 20. století)*. Kostelec nad Orlicí: Litterae, 2010. ISBN 978-80-254-6612-4.

PIORECKÝ, Karel. *Česká literatura a nová média*. Praha: Academia, 2016. Literární řada. ISBN 978-80-200-2578-4

STUDENÝ, Jiří. *Dramata jazyka: teorie literatury a praxe tvůrčího psaní*. Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2010. ISBN 978-80-8737834-2.

STUDENÝ, Jiří. *Povytažený dráp: eseje o tvůrčím psaní*. Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2016. Tahy. ISBN 978-80-7465-247-9.

ŠTOCHL, Miroslav. *Teorie literární komunikace: [úvod do studia literatury]*. Praha: Akropolis, 2005. ISBN 80-869-0309-5.

Tahy 2016: literárněkulturní časopis. Pardubice: Filozofická fakulta Univerzity Pardubice ve spolupráci s Hejtmanstvím Pardubického kraje, východočeským střediskem Obce spisovatelů a nakl. Pavel Mervart, Červený Kostelec, 2016. ISBN 978-80-7465-248-6.

TRÁVNÍČEK, Jiří. *Překnížkováno: co čteme a kupujeme (2013)*. Brno: Host, 2014. ISBN 978-80-7491-256-6.

WATTS, Nigel. *Umění psát*. Praha: Grada Publishing, 1998. ISBN 80-716-9570-X

ŽANTOVSKÁ, Irena. *Rétorika a komunikace*. Praha: Dokořán, 2015. Bod (Dokořán). ISBN 978-80-7363-712-5. s. 21–22

Internetové zdroje:

ADÁMEK, Oliver. Lidé neumějí žít bez příběhů, říká učitel tvůrčího psaní René Nekuda. *Reflex* [online]. Reflex, 2017 [cit. 2018-03-12]. Dostupné z: <http://www.reflex.cz/clanek/rozhovory/80681/lide-neumeji-zit-bez-pribehu-rika-ucitel-tvurciho-psani-rene-nekuda.html>

Adopce afrických dětí – projekt pomoci na dálku. *Centrum Narovinu* [online]. [cit. 2018-01-10]. Dostupné z: <http://www.centrumnarovinu.cz/adopce/seznam-deti?zeme=cr#adopce>
<http://novyprostor.cz/clanky/496/kniha-ktera-propojila-svet>

BURIAN, Oliver. Oliver Burian. *Oliver Burian: Stránky volného ptáka* [online]. 2014 [cit. 2018-05-05]. Dostupné z: <http://www.oliverburian.cz/>

Greenie knižnica. Greenie knižnica [online]. [cit. 2018-06-05]. Dostupné z: <http://greenie.elist.sk/index.html>

Hipsterka.cz [online]. Hipsterka, 0107n. 1. [cit. 2018-01-25]. Dostupné z: www.hipsterka.cz/

Chcete v sobě probudit kreativitu? Zkuste Kreativní Zápisník!. *Hipsterka.cz* [online]. Hipsterka, 0107n. 1. [cit. 2018-01-25]. Dostupné z: <http://hipsterka.cz/chcete-v-sobe-probudit-kreativitu-zkuste-kreativni-zapisnik/>

CHLOUPEK, Jan. Naše řeč: Ústav pro jazyk český, Akademie věd ČR, v. v. i. Naše řeč [online]. 1994 [cit. 2018-06-05]. Dostupné z: <http://nase-rec.ujc.cas.cz/archiv.php?art=7174>

Informace. *Podpora českých autorů* [online]. Projekt: PODPORUJEME ČESKÉ AUTORY [cit. 2018-01-25]. Dostupné z: <http://www.podporaceskychautoru.cz/p/informace-o-projektu.html>

JANSOVÁ, Petra. Na tragickém osudu Keni se podepisuje každý, kdo si dá levnou kávu, říká cestovatel. *Aktuálně.cz* [online]. 2016 [cit. 2018-04-05]. Dostupné z: <https://magazin.aktualne.cz/rozhovor-rene-nekuda/r~518649e4ab2a11e6a12d002590604f2e/>

Kniha, která dokáže něco změnit: Hakuna Matata – příběhy, které dělají radost i pomáhají. Reflex[online]. 2016 [cit. 2018-04-05]. Dostupné z: <http://www.reflex.cz/clanek/kultura/75941/kniha-ktera-dokaze-neco-zmenit-hakuna-matata-pribehy-ktere-delaji-radost-i-pomahaji.html>

Knižní deníček [online]. Michaela Rubášová, 2017 [cit. 2018-01-25]. Dostupné z: www.kniznidenicek.blogspot.cz

KOLDA, Ondřej. René Nekuda: V posteli se rád pomazlím s dobře vyrobenou knihou. *Objevit.cz* [online]. 2017 [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <http://objevit.cz/rene-nekuda-v-posteli-se-rad-pomazlim-s-dobre-vyrobenou-knihou-t232172>

Kurzy tvůrčího psaní. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-09]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/kurzy-tvurciho-psani/>

Kurzy tvůrčího psaní. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-03-04]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/kurzy-tvurciho-psani/#rocní>

LANDÍKOVÁ, Nad'a. Rozhovor s iniciátorem vzniku knihy Hakuna Matata Reném Nekudou. Zeedee[online]. [cit. 2018-04-05]. Dostupné z: <https://www.zeedee.com/clanek/rozhovor-s-iniciatorem-vzniku-knihy-hakuna-matata-renem-nekudou-200>

LOZYNSKA, Gala. Martin Šaroch - Turkana. Youtube [online]. 2016 [cit. 2018-04-05]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=PFwlbhRYNFA>

MACHULA, Tomáš. Tělo a duše při vzniku lidského života podle Tomáše Akvinského. *Grano Salis* [online]. 2002 [cit. 2018-01-25]. Dostupné z: <http://www.granosalis.cz/modules.php?name=News&file=print&sid=402>

Martinus. Martinus.cz Blog [online]. Martinus [cit. 2018-06-05]. Dostupné z: <http://blog.martinus.cz/>

NEKUDA, René. 3 měsíce inspirace zdarma. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/3-mesice-inspirace-zdarma/>

NEKUDA, René. Anglo-americký kurz tvůrčího psaní. René Nekuda [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/kurzy-tvurciho-psani/americky-kurz-tvurciho-psani/>

NEKUDA, René. Autor. René Nekuda [online]. René Nekuda [cit. 2018-02-12]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/autor/>

NEKUDA, René. Co to je talent?. *René Nekuda* [online]. René Nekuda, 2012 [cit. 2018-02-18]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/co-to-je-talent/>

NEKUDA, René. Chci být minimalistou!. *René Nekuda* [online]. René Nekuda, 2012 [cit. 2018-02-18]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/chci-byt-minimalistou>

NEKUDA, René. Kontrolní seznamy otázek pro spisovatele. *René Nekuda* [online]. René Nekuda, 2017 [cit. 2018-06-03]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/kontrolni-seznamy-otazek-pro-spisovatele/>

NEKUDA, René. Krátce o deadlinech. *René Nekuda* [online]. René Nekuda, 2010 [cit. 2018-02-18]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/deadline/>

NEKUDA, René. Kreativní desetiminutovky. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/kreativni-desetiminutovky/>

NEKUDA, René. Mistrovský kurz tvůrčího psaní. René Nekuda [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/kurzy-tvurciho-psani/mistrovsky-kurz-tvurciho-psani/>

NEKUDA, René. Ohlasy ke kurzu “Jak napsat knihu”. René Nekuda [online]. René Nekuda [cit. 2018-02-18]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/kurz-jak-napsat-knihu/ohlasy/>

NEKUDA, René. Povídka měsíce. *René Nekuda* [online]. René Nekuda, 2018 [cit. 2018-04-25]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/projekt-povidka-mesice//>

NEKUDA, René. Povídkář. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/povidkar/>

NEKUDA, René. Project Hakuna Matata. *Project Hakuna Matata* [online]. 2013 [cit. 2018-01-20]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=62wyfGSb0Ls>

NEKUDA, René. Projekt Hakuna Matata. *Projekt Hakuna Matata* [online]. 2016 [cit. 2018-01-20]. Dostupné z: <http://projekthakunamatata.cz/>

NEKUDA, René. PŘÍBĚH – 7900 Kč za celý kurz (nebo 4450 Kč za jeden semestr). René Nekuda [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/kurzy-tvurciho-psani/#rocní>

NEKUDA, René. Příběhovač. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/pribehovac/>

NEKUDA, René. René Nekuda: Tvůrčí psaní v jazyce, kterým mluví vaše múza!. *René Nekuda: Tvůrčí psaní v jazyce, kterým mluví vaše múza!* [online]. René Nekuda, 2008 [cit. 2018-03-04]. Dostupné z: www.renenekuda.cz

NEKUDA, René. Rok čtyř. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-02-16]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/rok-ctyř/>

NEKUDA, René. Rozbor kurzu “Jak napsat knihu” 1. René Nekuda [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-24]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/rozbor-kurzu-jak-napsat-knihu-1>

NEKUDA, René. Rozšiřovač slovní zásoby. *René Nekuda* [online]. René Nekuda, 2018 [cit. 2018-05-16]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/rozsirovac-slovni-zasoby/>

NEKUDA, René. Tajemství příběhů. *René Nekuda* [online]. René Nekuda, 2018 [cit. 2018-03-02]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/obchod/tajemstvi-pribehu/>

Nový Prostor. Nový Prostor [online]. [cit. 2018-06-05]. Dostupné z: <http://novyprostor.cz/>

Oficiální medailonek. *René Nekuda* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-01]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/autor/>

O nás. *Nový Prostor* [online]. [cit. 2018-02-12]. Dostupné z: <http://novyprostor.cz/o-nas>

ORLOVÁ, Jana. Tvůrčí psaní poezie skrze smysly (Smyslovost jako aspekt literární kultury) [online]. Pardubice, 2010 [cit. 2018-06-1]. Dostupné z: http://dspace.upce.cz/bitstream/handle/10195/38435/Orlov%C3%A1_J_Tv%C5%AFr%C4%8D%C3%AD%20psan%C3%AD_JS_2010.pdf?sequence=1&isAllowed=y. Bakalářská práce. Univerzita Pardubice, Fakulta filozofická, Katedra literárních věd a slavistiky.

Projekt: PODPORUJEME ČESKÉ AUTORY [cit. 2018-01-25]. Dostupné z: www.podporaceskychautoru.cz

Pracovní zkušenosti. *Linked iN* [online]. René Nekuda [cit. 2018-01-03]. Dostupné z: <https://www.linkedin.com/in/renenekuda>

RECENZE: Kreativní zápisník - René Nekuda. *Knižní deníček* [online]. Michaela Rubášová, 2017 [cit. 2018-01-25]. Dostupné z: <http://kniznidenicek.blogspot.cz/2017/11/recenze-kreativni-zapisnik-rene-nekuda.html>

Reflex. Reflex.cz [online]. [cit. 2018-06-05]. Dostupné z: <http://www.reflex.cz/>

René Nekuda. *Databáze knih* [online]. Databáze knih [cit. 2018-03-05]. Dostupné z: <https://www.databazeknih.cz/oceneni/rene-nekuda-18111>

Rozhovor o tvůrčím psaní na vlnách Českého rozhlasu 2. René Nekuda [online]. René Nekuda, 2012 [cit. 2018-02-12]. Dostupné z: <https://www.renenekuda.cz/rozhovor-o-tvurcim-psani-na-vlnach-ceskeho-rozhlasu-2/>

SALVOVÁ-ŠABÍKOVÁ, Ivona. Recenze: KREATIVNÍ ZÁPISNÍK (René Nekuda). *Podpora českých autorů* [online]. Projekt: PODPORUJEME ČESKÉ AUTORY, 2017 [cit. 2018-01-25]. Dostupné z: <http://www.podporaceskychautoru.cz/2017/11/recenze-kreativni-zapisnik-rene-nekuda.html>

ŠUBRT, Filip. Co je to webinář?. *Inflow: information journal* [online]. [cit. 2018-03-12]. Dostupné z: <http://www.inflow.cz/co-je-webinar>

Tvůrčí psaní. *Škola tvůrčího psaní scénaristky Markéty Dočekalové* [online]. Markéta Dočekalová [cit. 2018-01-3]. Dostupné z: <http://www.tvurcipsani.cz/>

Tweety. *Twitter* [online]. René Nekuda, 2014 [cit. 2018-01-12]. Dostupné z: <https://twitter.com/renenekuda/status/437650788685737984>

VALENTOVÁ, Monika. Na prvním kurzu tvůrčího psaní byli všichni v šoku. *Naše rodina* [online]. 2018 [cit. 2018-04-15]. Dostupné z: <http://www.rodinaonline.cz/index.php/clanky-vydani/72-na-prvnim-kurzu-tvurciho-psani-byli-vsichni-v-soku>

Seznam obrázků

Obrázek č. 1.....	30
Obrázek č. 2.....	32
Obrázek č. 3.....	34
Obrázek č. 4.....	35
Obrázek č. 5.....	46

Summary

This bachelor thesis deals with the teacher of creative writing René Nekuda. The work is divided into several main chapters. These chapters primarily deal with creative writing and a brief history of Nekuda's writings. Connected to this a few names are mentioned. The main part of the work contains information about Nekuda himself. His methods are analyzed in detail here and his key features are shown in connection with methods, which Zbyněk Fišer describes in his book *Creative Writing: A Little Textbook of Creative Writing Techniques*. I also describe his courses and texts here. The chapter itself is devoted to the audio-course that was created during the writing of my bachelor thesis. Regarding the courses, I deal mainly with a more detailed analysis of email courses.

An important part is also its promotion, in conjunction with social networks. It is about Facebook, Twitter, Instagram and Youtube. Last but not least I also deal with the description of his website, which Nekuda created himself, and he is very active on it. It is worth noting the book *Hakuna Matata*, which is not the text of Nekuda, but Nekuda led the writing of this book. The texts are inspired by the real stories of people from the Kibersky slum Thus Nekuda has a wide range of action, he is dedicated to tutorials, online courses, audiocourses, lectures associated with traveling, and he also posts on his own website to which he does not just add his articles but refers to interesting works or articles.